No 2625 Zaterdag 23 Juni 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden , fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

God schreef.

Wat God schreef, noemen we de Heilige Boeken of de Bijbel. Omtrent die H. Boeken leert het Vaticaansch Concilie:

De Kerk houdt die boeken voor heilig, niet omdat zij — na door menschelijken arbeid geschreven te zijn — door haar gezag werden goedgekeurd; ook niet enkel en alleen, omdat zij zonder dwaling de Openbaring inhouden, maar omdat zij, *als zijnde onder inblazing van den H. Geest geschreven, God tot schrijver hebben.*

Dat is de leer van de Katholieke Kerk en van de meeste Protestanten.

In sommige modern - protestansche kringen heeft men het onderscheid tusschen *Goddelijke* inblazing (inspiratie) en *dichterlijke* inspiratie reeds lang opgegeven.

Men houdt daar niet meer aan een geschiedenis van de gewijde of heilige boeken van het Oude Verbond, maar spreekt liever van de *geschiedenis der Oud-hebreeuwsche letterkunde.* En volgens hetzelfde beginsel worden ook de boeken die men vroeger de gewijde boeken van het Nieuwe Testament placht te noemen, een eenvoudig onderdeel van de *Oud christelijke litteratuur.*

God schreef . . . . om gelezen te worden!!

Natuurlijk! Anders had de Bijbel wel ongeschreven kunnen blijven. En het is dan ook *niet waar* — wat men ook van protestantsche zijde moge beweren — dat de Katholieken de Bijbel niet mogen lezen, althans niet heelemaal. Nog veel minder is waar, dat *alleen de priesters*, en dan nog maar *alleen in het latijn*, de heele Bijbel lezen mogen. Eigenlijk is het te gek om dit nog eens ernstig en met nadruk te ontkennen, als men weet dat er twee in Nederland onder de katholieken zeer verspreide Nederlandsche vertalingen bestaan van het geheele Oude Verbond (Uitgave Teulings en de meer Vlaamsche vertaling van Beelen) terwijl het Nieuwe Testament afzonderlijk is uitgegeven door de Apol Ver. Petrus Canisius. Maar er is wel meer evident dat door blinden of . . . anderen niet gezien wordt.

In mijn catechismusboek lees ik: „Mogen wij de H. Schrift lezen? Wij mogen de H. Schrift lezen, als de uitgave kerkelijk is goedgekeurd."

Wel heeft de Kerk steeds aan het bijbellezen eenige condities verbonden, maar daar waren dan ook wel redenen voor! In de woelige dagen van de Hervorming, toen de Bijbel, en wel naar ieders persoonlijk inzicht verklaard, tot *eenige* geloofsregel werd uitgeroepen, toen elk kerkelijk leergezag miskend werd, toen de Bijbel bij de overzettingen in de levende talen vervalscht werd, toen onwetende lieden met de bijbel in de hand als nieuwe geloofsverkondigers optraden, ten dientengevolge de onzinnigste en schandelijkste praktijken ontstonden en een onbeschrijfelijke verwarring begon te heerschen, **toen** . . . . . *in die woelige dagen:* verscheen de 24e Maart 1564 de constitutie van Pius IV „Dominici Gregis" met de tien regels van den Index."

De derde regel verbood het lezen van kettersche vertalingen en de vierde verbood het lezen van de katholieke vertalingen in de levende talen *zonder verlof der bevoegde kerkelijke overheid.* Dit is de strengste maatregel geweest, afgedwongen door de abnormale tijdsomstandigheden, maar *een absoluut verbod heeft nooit bestaan.* In 1757 werden deze wetten reeds zeer verzacht. Trouwens in *wetenschappelijke kringen* is de polemiek over deze kwestie al lang tot bedaren gekomen.

Alleen in onwetenschappelijke kringen wordt daar natuurlijk nog eenige tientallen jaren over nagekaart. De tegenwoordige conditie, dat de uitgave kerkelijk moet goedgekeurd zijn, moet als volgt verstaan worden: De vertaling moet door den Paus goedgekeurd of uitgegeven zijn onder toezicht van een bisschop, en in dit laatste geval bovendien voorzien zijn van verklaringen, vooral genomen uit kerkvaders en uit geleerde katholieke schrijvers. (Leo XIII, 25 Januari 1897, in de Constitutie „Officiorum ac munerum" Can. 1391, 1399).

Maar . . . de Bijbel lezen en begrijpen zijn twee geheel verschillende zaken. Als we ons alleen nog maar beperken tot het Nieuwe Testament, wat een uitgebreide kennis is er dan niet voor noodig om althans een deel van de honderde finesses van het verhaal te begrijpen: aardrijkskundige, oudheidkundige, historische, folkloristische, litteraire kennis enz.! En als we de evangeliën lezen, willen we er toch zoo veel mogelijk van begrijpen.

Een boek, wat ons in deze zeer goede diensten bewijst, is: „Het leven van Jezus in het land en bij het volk van Israël", door Frans Michel William. In zijn „woord vooraf" zegt deze schrijver van zijn eigen boek:

— „De bedoeling van mijn boek is niet, de Evangeliën te vervangen, integendeel, ik wil juist voor den lezer de Evangeliën tot een niet te vervangen litteratuur maken. Vele menschen verkeeren in de meening, dat er tegenwoordig zulke abnormale toestanden bestaan dat Jezus er bij de stichting van Zijn Kerk als het ware geen rekening mee gehouden heeft. In werkelijkheid heeft het leven in onzen tijd met het leven ten tijde van Jezus veel gemeen: politieke, sociale en godsdienstige hoogspanningen drukken evenals toen op de menschen. Wanneer men derhalve het leven van Jezus, zooals de Evangeliën het hebben overgeleverd zooveel mogelijk aanschouwelijk, zintuigelijk-levend en alzijdig plaatst tegen dien achtergrond van geschiedenis en land en volk, dien de Evangelisten in het algemeen niet schilderen, doch als aanwezig en bekend veronderstellen, of hoogstens even aanduiden, dan springt het verband met onzen kommervollen tijd van zelf in het oog en een levendige verhouding tot Jezus Christus zelf breekt zich baan." —

De moeite om dit boek te bespreken, kan ik me besparen aangezien een Dominee dit reeds gedaan heeft.

In Pniël zegt Ds. Gunning over dit werk:

— „Die Roomschen geven toch vaak zeldzaam mooie boeken uit . . . . Gij leest dit boek met groote, blijvende, ja groeiende belangstelling. Deze man kent elk hoekje in Palestina, alle zeden en gebruiken van Arabieren, Joden en Christenen en geeft op talrijke Bijbelplaatsen een welkom, vaak verrassend licht. De foto's hebben de aantrekkelijkheid van het nieuwe en de toon des schrijvers is overal waardig en diep geloovig. Niemand en zeker geen enkele Theoloog, zal zich de geringe uitgave, aan dit voortreffelijk boek besteed, beklagen." —

Het lijkt mij overbodig, hier nog woorden aan toe te voegen.

Verder heb ik voor mij liggen een boekje, dat de zelfde titel draagt als dit opstel: „God schreef", door Marcus Antonius van den Oudenrijn, O.P. hoogleeraar te Freiburg.

— „De zeven korte voordrachten waaruit dit boekje bestaat werden in October en November van het vorig jaar te Freiburg in Zwitserland gehouden voor een publiek dat grootendeels bestond uit eerstejaars-studenten van de Staatsuniversiteit aldaar. Zij bedoelden een eerste kennismaking voor te bereiden met de bijbelboeken in het algemeen en met die van het Oude Testament in het bizonder Zij onderstellen daarom geen vakkennis hoegenaamd op het gebied van godgeleerdheid of wijsbegeerte." —

Zelden kregen wij iets onder de oogen dat zoo helder en eenvoudig en tevens zoo hoogwetenschappelijk is, als dit boekje. De geleerde schrijver begint in zijn eerste voordracht uiteen te zetten op welke wijze en krachtens welke maatstaf de Heilige boeken onderscheiden kunnen worden van de profane, na geconstateerd te hebben, dat er volgens de overtuiging van Joden en Christenen, Heilige Boeken bestaan. Vervolgens licht hij het inspiratiebegrip toe en laat daarbij duidelijk uitkomen het verschil tusschen inspiratie (inblazing) en revelatie (openbaring—).

Daarna wordt uitvoerig de dubbele vraag besproken, hoe men van de H. B. zeggen kan, dat ze God, en tegelijk dat ze David, Salomon, Isaias of Osee tot schrijver hebben, m. a. w. de vraag naar de hoofdoorzaak en de werktuigelijke oorzaak van de H. B.

Verder wordt ons duidelijk uitgelegd dat de Bijbel geen onwaarheid bevat, dat men zeer voorzichtig met bijbelcitaten om moet springen en deze niet uit hun verband mag rukken en tenslotte, dat de woorden van den Bijbel verstaan wenschen te worden, zooals ze door den Bijbel zelf bedoeld zijn.

Iedereen, die ooit een Bijbel heeft ingekeken, zal overtuigd zijn van de onmisbaarheid van deze voorkennis voor het lezen — althans met eenige vrucht lezen — van de H. Schrift.

Volgens onze overtuiging is „God Schreef" een juweel van een boekje, dat geen Bijbellezer onbestudeerd mag laten.

M. L.

BIJ ALOIS LANG

GESPREK MET OBERAMMERGAU'S CHRISTUSVERTOLKER.

Dat is de macht van dit waarlijk grootsche drama aller eeuwen, dat het den toeschouwer niet alleen in heilige ontroering slaat, doch daarin gevangen houdt. Het is met de mercantiele afleiding van Oberammergau heusch niet erg gesteld, men voelt zich meer bedevaartsgast in deze plek, waar elke vreemdeling pelgrim wordt.

Ik was langzaam door de dorpstraat gegaan, dezen Pinksterochtend, om Alois Lang te gaan bezoeken. Zijn hummel van een kleinkind wees me de weg (alsof dat nog noodig ware in Oberammergau!) en sleepte trotsch een eigengetimmerd kruis mee, waarin de spijkers bijna grooter waren dan de latten.

Zelfs zijn gebabbel, zelfs de schoone frescoes op de huisgevels — dezelfde die Maarschalk Ney voor meer dan honderd jaren passeerde, toen hij aan het hoofd van zijn huzaren langs dezen Ettal weg ten oorlog tegen Oostenrijk trok — of de mooie heiligenbeelden aan straatkerkers; zelfs de bezige musschen onder de diepe daken en over de bloemengesmukte balkons der chalets, konden de spanning voor het beloofde interview niet wegnemen.

* * *

Ik praatte mij in dat mijn bezoek toch maar een eenvoudig houtsnijder, zijt het incidenteel een groot tooneelspeler, gold. Doch wie acht uren onder zijn ban gepoosd heeft, die ziet méér dan de mensch, die kan zijn eerbied voor de Goddelijke rol niet afschudden, welke zoo geheel en al van den speler en van zijn toeschouwers bezit genomen had.

Was zijn verpersoonlijking des Heeren niet van geïnspireerde majesteit; Mannelijk tragische grootheid sprak uit elk gebaar, uit elke stemintonatie. Hij is de Leider der Zijnen in de Avondmaalscène; hij manifesteert die goddelijke vonk, die elk menschenkind in zich draagt, als Hij sterker dan voor den doodsangst als een Held de beker van Getsemane genomen heeft; vol hoogheid als hij zwijgt voor Annas, als hij weigert Herodes door wonderdaden te amuseeren, tot zelfs voor den Landvoogd Pilatus de Eeuwige Koning blijvend, wiens rijk niet van deze wereld is. Elke noot raakt Lang in zijn gamma, van opperste majesteit, van hooge mannenplicht tot innigste teederheid.

* * *

Men moet een klein houten bruggetje, over de klaar groene maar temperamentvolle Laine beek over, voor men aan het ter zijde gelegen huis van Alois Lang komt. Zijn woning is een pension, daarachter ligt zijn atelier, want ook de Oberammergauers moeten in het zweet huns aanschijns het dagelijksch brood verdienen. Het spel zelf wordt immers als gelofte, ter liefde Gods, gegeven en de totaal vergoeding voor al de repetities van November tot aan Mei bedroeg voor den hoofdrol-vertolker precies . . . 112 Mark!

Zijn huis is dat van een kunstenaar. Een prachtig, meer dan levensgroot lichtbruin houten crucifix waakt onder het wijdsche Beiersche dak. Een weelde van witte en paarse seringen geuren buitenshuis in bosschages overal in de rondte en seringen in majolica potten en tinnen kruiken versieren binnenshuis de laaggezolderde warm gemeubileerde vertrekken.

Hij is 42, mijn gastheer. Hoog en slank is zijn gestalte. Van het moment dat hij zich nederzet en met U begint te spreken, bestaat er niets meer voor hem dan die ééne gast. De lenige, sterke handen liggen stil. Zijn blik boort zich in U, een blik vol weldoende goedheid uit groote bruine oogen die schitteren onder zware mannelijke wenkbrouwen. Het bijna oud ivoren gelaat exotisch omgeven door golvende ravenzwarte lokken en afgestemd door een kleine ronde baard, waartusschen regelmatige tanden volle lippen sluiten.

* * *

„Wat den buitenstaander het meest treft is de wonderlijk volmaakte speeltechniek der dorpelingen", zoo had ik het resumé van mijn indrukken besloten.

„Maak niet de fout onze dorpelingen boeren te schatten" meende Alois Lang. „De grond hier is schraal en het beetje bebouwbare door rijke kinderzegen in minimale stukjes verdeeld. Meer dan vierhonderd jaar verdient reeds drie kwart der bevolking haar brood vooral met houtsnijkunst, in mindere mate ook met schilderkunst en ceramiek. Dit is een dorp van kunstenaars, geslacht op geslacht gekweekt. Zelfs de Spelen bestonden veel langer dan 1634, toen als Gelofte beloofd werd, elke tien jaren de reeds bestaande passie op te voeren. Als kunstenaars van traditie en beroep hebben de Oberammergauers gevoel voor plastiek, beeldend vermogen, en dat in meer dan een sfeer. Het werkt zelfs in de voortreffelijke muziek en zang, in bijna Grieksch-klassieke schoonheid der koren, in de verbluffende massaregie."

— „Doch een speeltusschenpoos van tien jaren moet toch telkens verzwakkend werken?" hield ik aan.

„Die tusschenpoos is er echter niet. Elk jaar, elken zomer en winter, voeren we in ons kleine Theater — de speelschool voor elke nieuwe generatie — stukken op. Meest van bijbelsche of godsdienstige strekking. Zooals Leo Weismantel's „Gelübdespiel", over de Pest van 1634, of het Apostelspel van Max Maler en Ross "Meister des Lebens", dat rond Judas en Magdalena speelt. We hebben een rijke bibliotheek, doch zijn altijd op zoek naar nieuwe stukken. Bestaat van Laudy's „Paradijsvloek" (Lang is door vele Hollanders vereerders en opdrachtgevers goed geïnformeerd) of van Claudel's „L'Annonce Fait à Marie" een goed-poëtische Duitsche vertaling?" informeert hij terloops.

* * *

Ik vroeg naar zijn levensloop. En mijn gastheer vertelde; „Ik ben nooit op reis geweest in den toeristischen zin des woords. Ofschoon ik het volgend jaar aan de talooze uitnoodigingen naar Engeland te komen geen volg hoop te geven. Ik had dat in 1931 reeds willen doen, doch de val van het pond strooide roet in het eten. Ook in Utrecht zou ik het volgend jaar een tentoonstelling willen houden. Wat van de wereld heb ik echter toch wel gezien. In Augustus 1914 trok ik met mijn regiment Alpenjägers in den oorlog, het was een hard gelag, want ik was net drie maanden te voren getrouwd. Twee maanden later werd ik ernstig gewond, een granaatsplinter in de heup. Later moest ik nog eens een rib missen. Nauwelijks hersteld ging het er steeds weer onmiddellijk op los. Ik vocht in de Dolomieten en in Servië, in de Karpathen en aan de Isonzo, tenslotte in 1918 aan de Marne."

— Uw gezondheid ondervond geen blijvende schade?"

„Toch niet, ik ben weer kerngezond. Ik doe veel aan sport. 's Zomers bergtoeren, in den winter skiloopen. Het houdt me fit voor de kolossale vermoeienis van mijn rol, die ik in 1930, door de onvoorziene toeloop tachtig maal moest spelen."

— „Sinds 1930 de Christusrol?"

„In 1900 speelde ik als kleine jongen in het volk mee, in 1910 was ik Joseph van Egypte in een der tableaux-vivants, 1922 gaf me één stem te weinig voor de Hoofdrol, dat was een bittere teleurstelling. Ik speelde toen de priester Nathaniël. In 1930 werd ik eenstemmig voor de Christusvertolking gekozen en dit jaar daarin bevestigd."

— „Welke scène vindt U persoonlijk de schoonste?

Zonder embarras-du-choix antwoordt Lang onmiddellijk: „Het afscheid van Maria in Lazarus' huis te Bethanie. De meest grootsche scène is het Avondmaal en de vermoeiendste die in den Hof van Olijven. De ochtendvoorstelling sluit daarmede, ik blijf altijd in het Theater daar ik dan volkomen op ben. Na de Kruisiging moet ik ook een uur rusten. De rol heeft me dan zoo totaal in bezit genomen dat ik eenvoudig niet door de weggestroomde massa's naar huis zou kunnen loopen. Ik ga elken speeldag voor de toeschouwers arriveeren naar het theater, 's morgens om 7 uur, en keer pas 's avonds om 7 uur terug als overal het avondeten opgediend wordt en het dorp even stil geworden is. Tusschen de scenes door blijf ik in mijn kleedkamer, ik kan dan niets lezen of doen, ik wacht slechts tot de luidspreker mij weer het slagwoord voor mijn heroptreden geeft. Het ruischen der wind door de bergwouden, het geklingel van het vee op de alpenweiden kan me dan volkomen in ban houden.

* * *

— „Wat is uw visie onder Uw spel vraag ik de Meester.

Langzaam meet hij zijn antwoord: „Meestal het oorlogsfront, de kameraden die voor mijn oogen of in mijn armen stierven. . . . Oorlog is verschrikkelijk. . . ." — langzaam herhaalt de Christusvertolker het woord voor zich uit — . . . . „doch te midden van al die verschrikkingen was de godsdienst steeds het eenige plechtanker, de laatste vertroosting voor allen. . . ."

„Ik heb me voor mij zelf Christus vooral uitgebeeld in de frontjaren. Heb daarna veel in de H. Schrift gelezen en alles wat rond Zijn tijd en Zijn zending geschreven is geworden door hen voor wie, met mij, Zijn Godheid de basis der schepping en van alle leven is. Vol bewust heb ik mij sindsdien op de Christusrol voorbereid. Met de interpretatie van mijn voorganger was ik het minder eens. Want ik zie Christus niet op de eerste plaats als de Groote Dulder doch vooral en in eerste instantie als Goddelijke Idealist. Dat is mijn Christus der uitdrijving van de woekeraars uit Zijn Tempel, van Zijn majestueus leiderschap in het Avondmaal, der Goddelijke Plicht van den Olijfberg . . ."

Een zachte glimlach komt over zijn mond, groote klaarheid breekt in zijn oogen als hij verduidelijkt: „Amerikaansche dames, die zich het liefst een suikerzoete Verlosser voorstellen, hebben in 1930 mijn spel in dien geest, niet zoo geappreciëerd; een sociaal hervormer als de Anglicaansch Aartsbisschop van York, Dr. Temple, was echter begeesterd. Ik speel den Christus zooals ik Hem voel: de Goddelijk Sterke en Heilig Mannelijke, wijl Intens Liefhebbende Christus, de Grootste Hervormer, nog steeds, óók, voor onzen tijd!"

Alois Lang neemt afscheid. Zijn handen drukken warm en sterk beide mijne, in zijn vollen oogopslag ligt een apostolische gloed. En zijn melodieuze stem citeert als Leitmotiv zijner opvatting van 's werelds grootste rol:

„Gib uns, dasz wir wie Sämänner
über die Erde gehen,
Mit Leid ist die Erde gepflügt
und wie Furchen aufgerissen sind
die Flanken ihres Leibes."

KEES VAN HOEK

Oberammergau, Pinksteren 1934.

Hoe kan men de Jeugd helpen?

door DOKOTO.

De artikelen over de Jeugd worden gelezen en besproken. 't Kan ook niet anders, nu de simpathie voor de Jeugd, sinds de Bisschoppelijke Brieven in alle standen opnieuw opbloeit. En vele goede krachten staan op onze eilanden gereed en wachten slechts op de richting, die 't Algemeen Centraal Bestuur der Jeugdactie in deze Gewesten, zal aangeven, om met hart en ziel en met blijdschap zich te geven aan het heil onzer West Indische Jeugd: door gebed, congregatie en andere kerkelijke middelen, maar ook door sport, muziek, tooneel, film, bibliotheek enz. Men wil werken door kerngroepen, cellen, als E.K. en door massabeweging, algemeene samenkomsten der verschillende congregaties, vereenigingen en clubs. Dezelfde middelen van reclame, van goedkoop entrée, van advertenties, enz. die de geldzuchtige wereld gebruikt om de jeugd te trekken tot plaatsen van pleizier waar onze Jeugd niet behoort te komen of naar gelegenheden, waar voor onze Jongelingschap gevaren liggen voor Geloof of zeden, diezelfde middelen willen de Leiders en Leidsters gebruiken ten dienste van goede en blijde ontspanning.

Interessant om hier te herinneren, zijn de woorden van Mgr. Egger, die Mgr. sprak tot de verzamelde Presidenten van de Zwitsersche Jongelingen vereenigingen:

„De opvoeding is gebrekkiger dan vroeger, de gevaren zijn grooter en 't is niet te verwonderen, dat ten gevolge van deze noodlottige wanverhouding velen in het geloof of in de deugd of in beide tegelijk schipbreuk lijden. Onze jonge generatie wandelt aan den rand van een afgrond

en steeds meer zullen er in storten, wanneer deze wachouding niet wordt verbeterd.

„Als een onontbeerlijk hulpmiddel hiertoe moet de jongelingenvereeniging worden beschouwd. Ook in ver afgelegen en goed Katholieke gemeenten zijn deze een behoefte geworden. Dikwijls genoeg kan men opmerken, hoe jeugdige katholieken, die in de beste omgeving zijn opgegroeid, bij hun intrede in de wereld, meer dan de steedsche jongeling, onbeholpen en weerloos staan tegenover haar gevaren en spoediger er voor bezwijken. Men heeft verzuimd hen tegen de gevaren te sterken. Allen komen meer of minder met de wereld in aanraking en daarom moeten allen worden geoefend om den strijd in haar en tegen haar te voeren. Voor het meerendeel onzer jongelingen kan dat niet anders geschieden dan in jongelingenvereenigingen."

In zijn Handbuch voor de Duitsche jongelingen schrijft J. Honnef:

„De zuiver kerkelijke middelen der zielzorg zijn voor onze moderne jeugd niet meer voldoende, zij wordt daardoor niet meer bereikt, laat staan verbeterd en opgevoed. Door den nood en den vooruitgang van onzen tijd zijn wij gedwongen verder te gaan en ook de wereldlijke hulpmiddelen aan te wenden bij ons werken als zielzorgers (jeugdleiders) van de jeugd. Men zegge niet: die op deze wijze worden gewonnen zijn niet de „echten" want zijn zij niet de echten dan worden zij het en worden zij op den duur niet echt dan zullen zij van zelf wel heengaan. Verminderd zijn zij dan door dezen omgang zeker niet. 't Is wellicht een bruikbaar aanknoopingspunt voor later. Zoodoende zal men ook met velen in aanraking komen, die men voorgoed wint en die anders misschien voor altijd waren verloren gegaan."

Dit zijn zeker twee getuigen, menschen van groote ondervinding en die de jeugd een warm kloppend hart toedroegen, — woorden, die alle Leiders en Leidsters onzer Jeugd zullen aanvuren om spoedig op een krachtige en moderne manier de jongelingschap bij te staan in de gevaren, die hen omringen en ze te vormen tot flinke mannen en vrouwen van Kerk en maatschappij, op Curaçao en de eilanden.

In Europa bestaan bloeiende katholieke sportbonden. Nu, vindt men Katholieke sportclubs iet heel gewoons. Maar we herinneren ons nog uit eigen jongelingsjaren, wat een bijna onoverkomelijke moeilijkheden bij de eerste oprichting te overwinnen waren, zoo groot dat we overtuigd waren dat zuiver katholieke sportclubs een onbereikbaar ideaal was. Maar na veel strijd en tegenslag is toch 't ideaal bereikt!

In Rome is een paar weken geleden, de katholieke filmactie van Holland bizonder geprezen en worden alle katholieken aangespoord geestelijk en financieel dit werk van modern apostolaat te steunen. Ook in Amerika strijdt nu de Kerk met alle kracht voor de katholieke filmbeweging. In een Amerikaansch blad werd het doel aangegeven: geen overdreven, zoetelijke, heilige films, die geen propaganda zijn voor de katholieke zaak, maar oprechte weergave van het waarachtige, blije, roomsche leven in al zijn volheid.

Kort geleden is verschenen het tweede nummer van de „Mededeelingen der Interdiocesane Jeugdcommissie" waarin de voornaamste feiten uit het jeugdwerk in den laatsten tijd, zijn vermeld. Een paar voorbeelden:

Tot stand is gekomen de stichting „Boekenreeks voor de vrije Jeugdvorming". Door deze stichting wordt beoogd verspreiding van goede lectuur voor Jeugdleiders(sters) en Jeugdigen.

Ook is er goedgekeurd de oprichting van een Tooneelfonds „Ons Leekenspel." —

Waarom geen steun en medewerking gezocht bij zulke groote corporaties?

We vertrouwen dat ook in onze West: de Jeugdbeweging, modern opgezet, en doorgevoerd, ondersteund en inwendig gesterkt door zuiver kerkelijke middelen; in kerngroepen zooals de bloeiende E. K. die haar samenkomsten heeft in de kapel op de „Waterkant" (Awasa) en in club zooals er prachtige zijn op Pietermaai, en zooals de St. Thomaskring; in gesloten retraites voor de jeugd, in congregaties zooals de stadskerken ze reeds jaren hebben; maar ook door massabeweging waarvoor 't Katholiek Theater zich leent, — voor onze jongeren, die nog te veel alleen op eigen kracht zijn aangewezen; een krachtige steun zal zijn om ze ongerept door de moeilijkste levensjaren, heen te helpen.

PROTEST-VERGADERING

van de

R. K. JONGEMANNEN-VEREENIGING

„ST. THOMASKRING."

Op Dinsdag, 19 dezer, werd er een Buitengewone Algemeene Vergadering gehouden door de ST. THOMASKRING, als protest tegen een artikel dat laatst in Hollandsche tijdschriften is verschenen, van de hand van de Heer Ir. P. Cohen Henriquez.

Het betoog van verschillende ledeni tegen dit artikel, waarbij alle aanwezigen zich aansloten, bewees ten volle dat de schrijver grove onwaarheden heeft aangehaald, zoowel waar hij refereert naar de Katholieke Gemeenschap als de Joodsche Gemeenschap op Curaçao. De onwaarheden zijn dan echter natuurlijk respectievelijk ten nadeele en ten voordeele van voornoemde Gemeenschappen.

Als een verwijt tot de kleurlingen, zegt de Hr. Henriquez:

„In de allerlaatste tijd zijn vele kleurlingen in de gelegenheid gekomen zich wat te ontwikkelen en zich te verrijken; socialistische denkbeelden zijn binnengedrongen en veel van de eerbied voor den blanke is verloren gegaan."

Wij achten het essentieel er speciaal nadruk op te leggen dat er van „natuurlijke eerbied voor den blanke" absoluut geen sprake was.

Zelfs indien de eerbied voor de blanke hier bestond, zou die wel geheel verdwenen zijn; immers men kan geen eerbied hebben voor iemand die geen moraal heeft, en de MORAAL is bij vele Curaçaosche blanken ver te zoeken. (*Zie het gewraakte art.*)

Wij, leden van de ST. THOMASKRING, hebben geleerd de ware normen van de menschelijke grootheid te zoeken in zijn moreel hoogstaand karakter en het is ons streven en onze trots om volgens die normen eerbied af te dwingen van allen die met ons in aanraking komen.

Was het de bedoeling van de Hr. Henriquez om iets over Curaçao te schrijven uit historisch oogpunt, dan had hij zich moeten baseeren op feiten, of . . . zwijgen.

Met geestdrift werd door allen geprotesteerd, zoodat de Protest-vergadering schitterend slaagde.

Besloten werd de locale pers van een en ander in kennis te stellen, alsook de Hr. Ir. P. Cohen Henriquez, in zijn hoedanigheid van BELEEDIGER VAN DE KATHOLIEKE GEMEENSCHAP OP CURAÇAO

ARUBA BOVEN.

1634-1934

Nederland--Nederlandsche Antillen.

Groote feesten te Aruba van 25 t. m. 28 JULI 1934.

Het is onderstaande commissie een aangename plicht den ingezetenen van Aruba te kunnen meedeelen, dat Aruba zich opmaakt, zooals alle andere eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao, om van 25 tot en met 28 Juli a.s. het feit feestelijk te herdenken, dat 300 jaren geleden het Nederlandsche Gezag hier werd gevestigd.

Deze gebeurtenis is ook in Nederland op waardige wijze herdacht op initiatief van het algemeen Nederlandsch Verbond en de Koninklijke Vereeniging „Oost en West" terwijl niemand minder dan de Voorzitter van den Ministerraad, Zijne Excelentie Dr. H. Colijn, Minister van Staat, Minister van Kolonien en Minister van Economische Zaken a. i. de rij opent van het Eerecomité, samengesteld uit vooraanstaande personen uit de Nederlandsche samenleving, die blijk gaven van hunne belangstelling.

Aruba kan vanzelfsprekend bij deze feestviering niet achterblijven en reeds is een programma in groote lijnen vastgesteld.

Woensdag 25 Juli zullen er kinderfeesten plaats vinden op alle scholen, welk plan nog nader zal worden uitgewerkt, terwijl er 's avonds een herdenkingsavond zal worden gehouden in het Gloriatheater. De personen die daaraan meewerken zullen nader worden bekend gemaakt. Een ieder is welkom voor zoover er plaatsen beschikbaar zijn. Alle dagen zullen aanvangen met de reveille der mariniers. Verder een vlaggenparade van de mariniers met muziek van de St Miguel band. De Koninklijke Nederlandsche padvindersvereening afdeeling Aruba zal met hare leden spelen uitvoeren op het oude voetbalveld. Behalve de audientie in het Gouvernementshuis zal er een stoet in optocht door de straten van Oranjestad trekken en hulde brengen aan H. M. de Koningin, vertegenwoordigd door den Gezaghebber, hetzij voor het Gouvernementshuis of voor het Logeergebouw, waarna de deelnemers getracteerd zullen worden. Er zal een openlucht-bioscoop worden gehouden.

Ook de schoolkinderen zullen een aubade brengen voor het Gouvernementshuis, waarna de kinderen op de scholen zullen worden getracteerd. Verder zullen er wedstrijden worden georganiseerd met zeilbooten, waarvoor prijzen beschikbaar worden gesteld.

Bovendien zwemwedstrijden, ringsteken te fiets, betrouwbaarheidsrit voor taxi-chauffeurs, versierde fietsenoptocht enz., alles om prijzen. Ook zullen er seriewedstrijden worden gehouden tusschen de plaatselijke voetbalvereeniging gedurende drie dagen, waarvoor een zilveren beker met inschrift en een zilveren medaille als eerste en tweede prijs beschikbaar zijn. Bij verschillende gelegenheden zal er muziek worden gemaakt, terwijl de muziektent bijzonder fraai electrisch verlicht zal worden. Het slot van den laatsten avond zal zijn een grootsch vuurwerk, zooals nimmer tevoren op Aruba is vertoond. Alle bijzonderheden en data worden nader bekend gemaakt.

De feestcommissie doet reeds nu een beroep op de gansche bevolking van Aruba om hare volle medewerking en noodigt haar uit de Nationale driekleur gedurende de feestweek uit te steken opdat het derde eeuwfeest in alle opzichten moge slagen.

De Feestcommissie (in alphabetische volgorde)

Eric Arends
A. de Boer
Frater M. Beatus
Dr. A. F. Dussenbroek
J. H A. Eman
John G. Eman (Penningmeester)
H. A Hessling (Secretaris)
F. J. Q. Kwartsz (Voorzitter)
J. K. Z Lampe
Dr. A. C. Moulyn
Hub. Oduber
Pastoor C. Penninx
O. L. Ponson

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

In „El Despertador" van 26 Mei j.l. komt een hoofdartikel voor van den Directeur G. A. KUIPERI, getiteld „ONRECHTVAARDIGHEID". Als protest daartegen, heb ik dit stuk geschreven, in de hoop dat U Mr. de Redacteur het een plaatsje in uw ernstig, steeds de Waarheid dienend weekblad, waardig keurt.

Wat me het meest tot schrijven aanzet, is niet zoozeer dat ik mij als Nederlander of zooals de heer K. ons gelieft te betitelen als „macamba" „STOP ONS NIET VOL MET MACAMBAS" door den toon van dat redactioneele hoofdartikel gegriefd gevoel, als wel de schreeuwende onrechtvaardigheid, die het geheele stuk kenmerkt.

Dat moeten toch zeker wel enorme feiten zijn van knevelarij, uitbuiting en achteruitzetting op groote schaal, die den Heer K. den moed geven om zulke zware beschuldigingen te uiten aan het adres van een eerlijk-meenend Bestuur. Leest en oordeelt:

De luchtmail van Aruba, bestemd voor de States, gaat niet d i r e c t van Aruba naar Maracaibo, doch tot op heden eerst naar Curaçao. De Heer K.: „Dit is een treurige waarheid, een „veronachtzaming, die door handel en „v o l k sterk wordt gevoeld en waar„voor geen verontschuldiging te vinden is."

En dan volgt het dramatisch voorbeeld van een koopman, die spoedinlichtingen naar New York wenscht te zenden: „de transactie loopt op niets uit; de koopman wordt benadeeld," omdat zijn brief met twee of drie dagen vertraging in New York aankomt. Ja, 't is werkelijk diep treurig, niet dat die brief 3 dagen te laat in New York aankomt, niet dat die koopman benadeeld is, maar dat een man met een verantwoordelijke positie, krachtens welke hij leiding moet geven aan het niet altijd tot oordeelen bevoegde volk, een dergelijk onnoozel feit uitbuit om als door een scheepsroeper over Aruba te blazen: „**Aruba krijgt zijn „square deal"**" niet dat het volk (dat niets van deze kwestie afweet) en de handel den indruk moeten krijgen van de weinig of geen goede wil van het Bestuur om de belangen van Aruba te behartigen dat de Natie in dit geval niet vrij uitgaat (zou het misschien een zaak zijn om bij den Volkenbond aanhangig te maken) — en last not least, als zou hiermede tegen de rechtvaardigheid gehandeld zijn „kunnen we dit rechtvaardig noemen!"

Natuurlijk blijkt het vreemd dat een spoedbrief die men van Aruba naar N. Y. wenscht te zenden eerst nog naar Curaçao moet. Dat is vreemd, maar geen onrecht. Daarenboven één woord van den Hr. K. aan de bevoegde autoriteiten zou alles opgehelderd en als het kon, veranderd hebben.

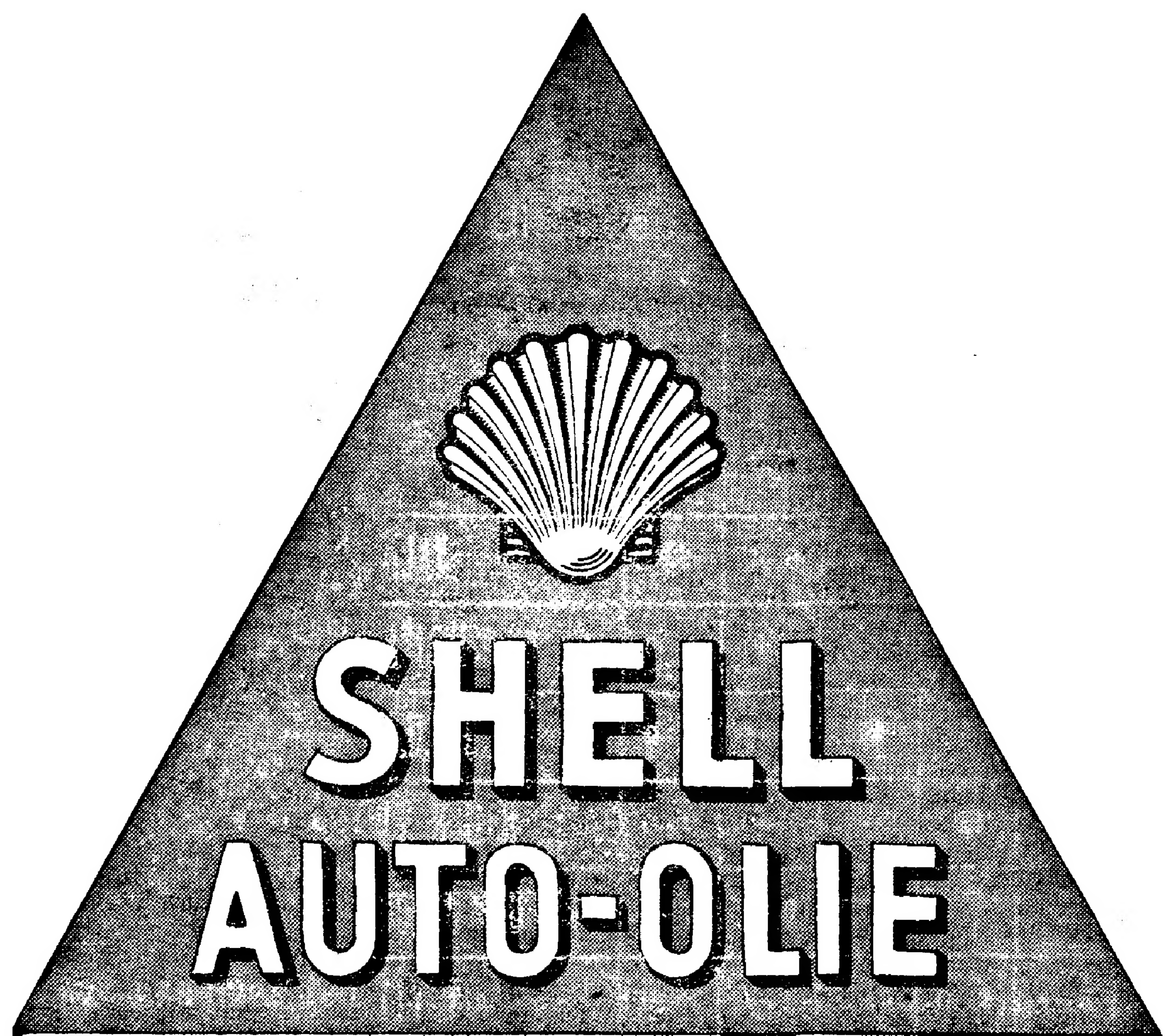
Maar U, Mr. K., bent U wel rechtvaardig? Tracht U niet een smet te werpen op den goeden naam van de Nederlandsche Natie, die volgens Uw woorden „in dit geval niet vrij kan uitgaan; op den goeden faam van het Koloniaal Bestuur, dat zooals U schrijft: „toont weinig of geen goeden wil te hebben om de belangen van Aruba te behartigen." Volgens de algemeen geldende normen is iemands goeden naam aanranden, grooter onrechtvaardigheid dan hem in zijn tijdelijke goederen benadeelen.

Maar de Heer K. is een man die niet zoo heel gauw tevreden is. Het Nederlandsch Bestuur moet nog meer gekleineerd worden. Dat gaat als volgt **in zijn werk: er wordt een lofrede af**gestoken op de Vereenigde Staten van Amerika, die, naar de Hr. K. verzekert, „geregeerd worden door groote mannen, „wide awake", vol activiteit **en van een geest van vooruitgang en die dank zij de spreuk „time is money"** en „now is the time" en DO IT NOW zou ik er bescheiden aan toe willen voegen, tot de vooraanstaande naties behooren. Doch, zoo gaat de Hr. K. voort, doch, als die groote regeerders van Amerika het Hollandsch regeeringsdevies „langzaam maar zeker" hadden gekend, (o gelukkige onwetendheid!) dan zouden zij heden slechts een arm volk geweest zijn, zonder eenige beteekenis. Mr. K.: geloof me vrij, de blaam die U tracht te werpen op onze Hollandsche natie, valt op Uzelf terug. Evenals in het roemrijk verleden, waarin de Nederlandsche driekleur steeds en overal met eerbied en bewondering werd begroet, zoo trekt ook nog vandaag en misschien meer dan ooit, onze kleine maar edele natie, temidden van een algemeene sociale, financieele en moreele ontreddering, de onverdeelde bewondering af van al wat inzicht heeft en gezond verstand, om de kloeke wijze waarop onze groote mannen, met verwaarloozing en vaak ten koste van hun eigen belang, de Waarheid en het waarachtig belang van het volk steeds hebben gediend.

De beste bestrijding van eenzijdige critieken zal hierin bestaan dat de Regeering door d a d e n toont dat het haar oprechte wensch is het Arubaansche volk, zooveel mogelijk te doen deelen in de vruchten van beschaving en ontwikkeling en niets vurigers verlangt dan het Arubiaansche volk tot hoogst bereikbare welvaart op te voeren. Dan zal niet alleen de „los-van-Holland" beweging nooit wortel kunnen schieten in de harten der Arubianen, maar een zorgvuldig aangekweekte sympathie zal hen kunnen vormen tot de betrouwbaarste verdedigers van ons gezag in de Kolonie. Temeer, daar het Arubiaansche volk, als bij intuitie aanvoelt en ook bij ervaring weet, dat onder Nederlandsch Bestuur, met krachten, — die geheel onafhankelijk staan van bepaalde partij en familiegroepeeringen, hun waarachtige belangen het best gewaarborgd zijn.

LEVE HOLLAND — LEVE ARUBA!

Jac. Giesleri.

Naar aanleiding van een veelbesproken artikel.

De locale pers van Curaçao heeft op waardige wijze gereageerd geprotesteerd tegen het artikel van den Heer P. Cohen Henriquez in de Meiaflevering van Oost en West.

Het spijt ons dat dit artikel geschreven en verspreid is geworden, omdat het altijd pijnlijk is als een volk gekrenkt wordt in de gevoelens die het dierbaar en heilig zijn.

Wij zouden op vele punten nader kunnen ingaan en onze critiek kunnen leveren op de met zooveel „aplomb" verkondigde stellingen, die noch historisch, noch wetenschappelijk te verantwoorden zijn. Maar om de verbittering nog niet grooter te maken, sluiten wij ons enkel aan bij de protesten van de C R. K. Volksbond, van de St. Thomaskring en van de geheele Curaçaosche pers en hopen van harte dat een dergelijk ongemotiveerd krenkend oordeel over ons volk voorgoed als „eenling" tot de historie zal blijven behooren.

Van den anderen kant is het wel eens goed, dat men te hooren krijgt, wat er in de Curaçaosche volksziel omgaat. Zeker de Curaçaoenaar is goed, beleefd, verdraagzaam en gemoedelijk, maar men mag daarvan geen misbruik maken om hem te krenken, te minachten en te bespotten.

En vooral vergete men niet, dat **naast hun gevoel als vrije gelijkgerechtigde burgers de Curaçaoënaars** van de z.g. derde „bevolkingsgroep" nog een ander bewustzijn hebben dat men niet straffeloos kan beleedigen. Dat is hun religieuze overtuiging waardoor zij weten, dat zij tot ledematen zijn van een wereldkerk die haar sporen in de geschiedenis verdiend heeft.— Toen de katholieke kerk Mgr. Nieuwindt en zijn priesters uitzond om armen en ongelukkigen van Curaçao het Evangelie te verkondigden toen vroeg zij niet tot welke klasse deze menschen behoorden. Voor de katholieke Kerk bestaan geen minder waardige menschen; voor de katholieke Kerk bestaan slechts menschen met een onsterfelijke ziel vrijgekocht door het Bloed van Jezus Christus. Even goed als de Christen koningszoon in 't beschaafde Europa bij zijn intrede in de wereld het H. Sacrament des Doopsels moet ontvangen om de zonde uit te wissen, van den stamvader Adam georven, zoo verplicht de katholieke Kerk ook het geringste en armste kind van Curaçao ditzelfde Sacrament te ontvangen, om van dezelfde erfzonde bevrijd te worden, hierdoor belijdend een der meest bekende en bestreden dogma's van haar leer, dat alle menschen een zelfden gemeenschappelijken stamvader hebben.

En als de eenvoudige blanke religieuze in een stille afgelegen buitenschool aan haar kleine zwartjes de eerste gebeden leert dan spreekt zij hen van „Onze" Vader, de Vader van alle menschen die in den Hemel is en dan leert zij hen Jezus kennen en beminnen ons aller Broeder.

Later als de kinderen opgroeien, dan worden door katholieke priesters alle zorgen aangewend in catechismus, biechtsstoel, congregatie, en op de preekstoel, om de jeugdige zielen rein te houden en zuiver. De kerk verafschuwt de dubbele moraal een voor de meisjes van z g. „deftige" families en een voor meisjes van de arme dienende standen, Aan allen houdt zij het 6de gebod voor, aan allen leert zij de heiligheid van den huwelijken staat. En ook voor de jongens legt zij geen dubbele maatstaf aan. Allen moeten zich zelven respecteeren, niemand heeft door zijn hoogere positie of door zijn geld het recht af te wijken van den weg van reinheid die door de geboden van God is afgebakend voor arm en rijk, voor jong en oud, voor beide sexen, voor getrouwden en ongetrouwden.

Willen eenigen — vooral zij die dit juk te zwaar vinden de kerk uitmaken voor streng en onverdraagzaam, soit.

Het volk, vooral het arme Katholieke volk voelt als 't ware instinctmatig, wie zijn ware vriend is.

In dagen van verdrukking en nood zag ons arme volk op naar de Katholieke Kerk als zijn eenige Beschermster, Verdedigster en Weldoenster; heden nu, dank zij de heilbrengende invloed van de katholieke kerk, dank zij de opoffering van Bisschoppen, priesters, fraters en soeurs ons volk fier het hoofd opheft, onze kinderen met gelijkwaardige Mulo diploma's de vergelijking van een Europeesche opvoeding kunnen doorstaan; heden toont ons Curaçaosche volk en Goddank ook het beste deel onzer Curaçaosche jeugd, dat het de Kerk waardeert, die haar geestelijk heeft grootgemaakt en alle hetze van sommige afvalligen ten spijt voor wie de hooge zedelijke waarde van het Katholieke geloof te machtig was, zal ons Curaçaosche volk doorgaan zijn Kerk lief te hebben, zijn Kerk, haar Bisschop en haar priesters aan te hangen met kinderlijke aanhankelijkheid in de vaste overtuiging dat ware grootheid niet bestaat in het verguizen van wat men in zijn jeugd aanbad, maar in het dankbaar en trouw volgen van de Kerk, die altijd en overal de *rechten* van den mensch heeft gewaardeerd en geëerbiedigd, zonder zich te laten verleiden uit zucht tot populariteit om de plichten van den Christen jegens zijn Heer en Schepper te *verdoezelen*.

Als door het lezen van dit artikel „De Bevolking van Curaçao, anderen, met steller dezes tot eenzelfde overweging komen, dan mogen we nog een goede kant vinden aan dit in zijn geheel zoo misplaatste stuk.

BERICHTEN.

Goede Reis.

Met de *Johan Maurits* zijn Maandag naar de Bovenwinden vertrokken de Heeren MUEHLENFELD, Procureur JAS en IR. J. TEN BRINK, Directeur O. W.

Wij wenschen de Heeren veel succes gedurende hun inspectie reis.

Woensdag l. l. is de eerw, Frater MAJELLA met de *Venezuela* vertrokken om via Amerika naar Holland te gaan.

Donderdag zijn met de *Colombia* vertrokken de eerw. Fraters SIDONIUS en FERNANDUS.

Wij wenschen onze eerwaarde Fraters van harte een voorspoedige reis en een heerlijke vacantie, volop verdiend, na zooveel jaren zwaren arbeid — en hopen hen allen behouden terug te zien op het einde van het jaar.

In gezelschap van de Fraters is vertrokken de jongeheer Hyacinth Conner van St. Martin om in Holland zijn studies voortzetten. Wij wenschen onzen jongen vriend van harte succes en Gods besten zegen om zijn ideaal te bereiken.

Met dezelfde boot vertrok de Heer P. v. Heeswijk voor enkele maanden verlof naar Nederland.

Wij wenschen de Heer v. Heeswijk een prettige vacantie en behouden terugkomst.

Tooneelvereeniging O. K. K.

O. K. K. heeft Vrijdagavond 15 Juni haar aangekondigde uitvoering gegeven in Club Asento ten bate onzer arme Leprozen. Het batig saldo 82.20 fl werd aan de verpleegden met gulle vrijgevigheid afgedragen. Hulde aan de spelers.

Vrijwilligerskorps "Curaçao"

De Onderlinge Schietwedstrijd had Zondag morgen plaats onder groote belangstelling. Over het algemeen werd goed geschoten.

De vrijwilligers werden verdeeld in drie groepen:

A. Oudprijswinnaars.

Deze hebben geschoten op een afstand van 175M in knielende houding.

De eerste prijs werd behaald door de Vrijwilliger E. F. Kitele met 7-8-8-9-10 totaal 42.

De tweede prijs door de A/O|O/I. A.J.W. Schlag met 7-8-8-9 9- totaal 41.-

B. Oude Vrijwilligers.

Deze hebben geschoten op een afstand van 175 M. in de liggende houding.

De eerste prijs werd behaald door korporaal F.A.E. van het Kruis met 6.6.9 9.9. totaal, 39 de tweede prijs door korporaal A. Da Costa Gomez met 4-8 8-9-10 totaal 39.

C. Nieuwe Vrijwilligers.

Deze hebben geschoten op een afstand van 100 M. in de liggende houding.

De eerste prijs werd behaald door Vrijwilliger S.A. Bernadina met 7-9-9-9-10 totaal 44

De tweede prijs door Vrijwilliger R. M. Tchumie met 7-8 9-9-10 totaal 43.

De Atlethiek wedstrijden hebben des namiddags plaats gehad.

Bij het hardloopen is de eerste prijs behaald door Vrijwilliger O. Suarez die 100 M heeft afgelegd in 12 4|5 sec.

Bij het verspringen heeft de Vrijwilliger S.A. Bernadina de prijs behaald met een sprong van 5,10 M.

De prijs hoogspringen is behaald door Vrijwilliger J. H. Quast met een sprong van 1.45 M.

CURACAO — NEDERLAND 1634—1934.

Zondag 22 Juli 1934 van 7 tot 11 uur des voormiddags wordt een schietwedstrijd gehouden op het Rifterrein. Geschoten wordt op Marineschijf, 200 Meter, houding naar keuze, 2 proefschoten, daarna serie van 5 patrones.

Hieraan kunnen ook burgers bedre-

ven in den wapenhandel meedoen.

Deelnemers worden verzocht zich vóór 10 Juli 1934 op te geven bij Kapitein MICHAËLIS, Waterfort, of den Commandant van het Vrijwilligerskorps „CURAÇAO" C. N. WINKEL te La Casa Rosada.

Geslaagd.

Volgens telegrafisch bericht deze week alhier ontvangen van den Heer Jossy M. L. Maduro, is zijn zoon George geslaagd voor het eind-examen Gymnasium en zijn dochter Sybil voor het eind-examen H. B. S. 5-j., beiden aan het Nederlandsche Lyceum in Den Haag.

Onze hartelijke gelukwenschen.

Een schoon initiatief van het Heilige Jaar.

Op 18 Mei 1933 zegende de Heilige Vader het programma, dat Hem door het Apostolaat des Gebeds en door de Vereeniging voor de behoeften van den Heil gen stoel (Society for the Maintenance of the Apostolic Seat) werd voorgelegd L..tstgenoemde vereeniging werd in 1926 in Engeland opgericht. Het program h d ten doel gedurende het Heilige Jaar de de volle voor de H. Mis te verlevendigen, door de gelooyigen uit te noodigen meerdere malen per week aan het Heilige offer deel te nemen en deze Missen volgens de intentie van de Heilige Vader te hooren.

De twee gedelegeerden, Pater J. Zey S. J. van het Apostolaat des Gebeds en Pater J. Waterkeyn, secretaris-generaal van de S. M. A. S. hebben den Heilige Vader thans een prachtig album aangeboden, met de statistiek van elk land, dat aan deze groote actie heeft deelgenomen. Het totale aantal volgens de intenties van den H. Vader gehoorde missen bedraagt 27.888.374.

L'Illustrazione

Vaticana 1—15 Mei '34

Uitvoering ten bate van Eendracht maakt Macht.

De uitvoering op Woensdag 20 Juni 1934 in den Stadsschouwburg is uitstekend geslaagd. Wij verwijzen naar het uitvoerig verslag van de Curaçaosche Volkskrant van Donderdag 21 Juni. Wij brengen onze oprechte hulde aan den artistieken leider van dezen onder alle opzichten geslaagden avond den Heer R. Boskaljon, alsmede aan zijn gedistingueerd gezelschap en danken beleefd voor de ontvangen uitnoodiging.

Zilveren Jubilaressen.

Zondag 24 Juni is een feestdag voor de eerw. Zusters van Roosendaal. Drie leden harer verdienstelijke Congregatie zullen dien dag 25 jaar geprofest zijn.

De eerste der zilveren Bruiden is Soeur ARCADIA (in de wereld mej. Petronilia Herrera). Haar eerw. werd geboren te Bonaire in 1887 en maakte haar Noviciaat in het moederhuis te Roosendaal waar zij den 24sten Juni 1907 gekleed werd. Na de voorgeschreven twee-jarige proeftijd werd Sr. Arcadia op 24 Juni 1909 geprofest.

Den 22sten September van hetzelfde jaar werd de Zuster reeds door hare Overste naar haar dierbaar Curaçao teruggezonden. Daar begon zij aan de kleintjes te geven wat zij zelve zoo ruimschoots had ontvangen, een degelijke katholieke opvoeding.

Vijf en twintig jaar heeft Zuster Arcadia zich opgeofferd voor haar God en Heer. Nu is zij in Barber werkzaam.

De tweede jubilaresse is Soeur ROMUALDA (Wilhelmina Verhagen), die het levenslicht aanschouwde te Mierlo in het jaar 1888. Zij verliet de wereld in 1907 en werd geprofest den 24 Juni 1909. Den 4den Januari 1914 kwam haar eerwaarde op Curaçao aan en is sinds dien werkzaam in de huiselijke bezigheden in 't pensionaat „Welgelegen".

De derde feestvierende Zuster is Sr. Adjutor (Antonia de Wit) evenals Sr. Romualda te Mierlo geboren in 1890. Op 19 Maart 1907 ontving zij tegelijk met hare dorpsgenoote de heilige kleeding en werd op 24 Juni 1909 geprofest. Na eenige jaren in Holland werkzaam geweest te zijn verliet haar eerw. het vaderland op 19 Nov. 1919 om als een missionaresse in Curaçao haar aan God toegewijde leven voort te zetten.

Ook deze zuster is in de huiselijke bezigheden, tegenwoordig in het St. Martinusgesticht waar de drie Bruiden a. s. Zondag gemeenschappelijk feest zullen vieren.

Wij brengen onze eerbiedige hulde aan deze stille weldoensters van Curaçao en hopen dat de goede God hare verdienstvolle levens nog lang sparen moge tot heil van de Missie.

Proficiat en ad multos annos.

Correspondentie.

Wegens plaatsgebrek zal het ingezonden stuk van het Vrijwilligerskorps de volgende week geplaatst worden.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 24—30 Juni 1934.

S.S.	Aank.	van	Vertr.	naar
Van Renselaer	24	New York	24	Amsterdam via Venezuela & Suriname
Lara	24	Maracaibo	24	New York
Heinz Horn	24	Hamburg	24	Cartagena
Flandre	24	Le Havre	24	Cristobal
El Libertador	24	Maracaibo, Aruba	25	Aruba, Maracaibo
Miranda	—	Curaçao	24	Maracaibo
Oranje Nassau	25	Amsterdam via Suriname & Venezuela	25	New York
El Libertador	27	Maracaibo, Aruba	27	La Guaira
Vancouver	27	Hamburg	27	Centr. & N. Amerika
Boskoop	28	Amsterdam	28	Costa del Pacifico
Bodegraven	28	Costa del Pacifico	28	L'pool, R'dam, A'dam
Luna	28	New York	28	Aruba, Maracaibo
Caribia	28	P. Barrios	28	Hamburg
El Libertador	29	La Guaira	29	Maracaibo
Vestvangen	29	Paramaribo	29	New Orleans
Flora	29	Maracaibo	29	New York via P. Cabello

Hans Fischborn und Frau Inka,
geb. Freün von Steinaecker,
geben erfreut die Geburt ihres zweiten Sohnes bekannt.
Guatemala City, Juni 1934.

Hooge Onderscheiding.

Naar we vernemen is de Weled. Gestr. Heer Horacio E. Leyba door H. M. de Koningin benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Woensdagmorgen om half tien werd de hooge onderscheiding door Z. Exc. de Gouverneur ten Gouvernementshuize aan den Consul Generaal van Venezuela uitgereikt. Tegenwoordig waren de Weled. Gestrenge Heer Dr. Gronemeyer en de beide Heeren adjudanten van Z. Exc. de Gouverneur.

Onze hulde en gelukwensch aan den zeer verdienstelijke en altijd hulpvaardigen vertegenwoordiger der naburige Republiek.

De reis van Dr. Van der Sleen.

Wij lezen in *Neerlandia* dat de voorgenomen reis van Dr. van der Sleen, die met een gezelschap Nederlandsche toeristen Curaçao zou komen bezoeken ter gelegenheid der herdenkingsfeesten niet doorgaat bij gebrek aan voldoende deelneming. Echt jammer.

In dank ontvangen.

Van de Heeren Henriquez & Co Agenten van de Hamburg-Amerika Line een drukwerkje getiteld: *German Workers! To work!* hetgeen een aanspraak van Hitler bevat en twee prachtig uitgegeven illustraties van een nieuwe revue, *Alemania* genaamd. Dit tijdschrift heeft ten doel het toerisme in Duitschland te bevorderen.

Apostolaat ter Zee.

Afd. Curaçao.

Zeemanshuis Klipstraat-Boven.

Zaterdag, 16 Juni l.l., werden naar de Emmastad vervoerd in een met Apostolaat-ter-Zee-vlaggen versierde auto en onder toezicht van den Administrateur, Beheerder en Propagandist van het Zeemanshuis Alhier, respectievelijk de Heeren A. E. Goilo, G. J. Weverink en F. Goeloe, 25 kisten met boeken voor de volgende C. S. Mij - schepen:

Alicia, Carlota, Julieta, Felipa, Juliana, Frasca, Maruja, Berta, Manuela, Martina, Mariana, Lucrecia, Lucita, Casandra, Matilda, Marselli, Brigida, Leticia, Chepita, Justina, Adela, Liseta, Elena, Maximina en Conchita.

Het Bestuur van het Apostolaat ter Zee heeft van den Chef v/d C. S. Maatschappij-schepen vergunning verkregen om die 25 boekenkisten, bestemd voor de Isla-schepen, op een geschikte plaats op de Isla op te slaan, voor latere distributie door onzen propagandist aan de schepen.

Op de Isla stelde de Administrateur zich in verbinding met den walbootsman, Fr. Antonie, die hem een bergplaats aanwees, waar bovengemelde kisten konden opgeborgen worden.

Dank aan de Chef v/d C. S. Maatschappij voor zijn medewerking in dit Apostolaat.

BEKENDMAKING.

ZONDAG 24 Juni zal een K.R.O. WERELDPROGRAMMA worden uitgezonden door de navolgende stations en golflengten:

1. *DOOR DE RIJKSZENDERS:*
Voor Oost-Indië—Australië en Japan van 6.50 v m. tot 7 25 v.m. Curaçaotijd op golflengten van 16 3 en 16.6 meter.

2. *DOOR DE PHOHIZENDER:*
van 7.30 ... Curaçaotijd op golflengte van 16.88 Meter.
Verder van 9.05 tot 10.05 v.m. Curaçaotijd normale wekelijksche K.R.O. uitzending op 16.88 Meter.

3. *DOOR DE RIJKSZENDERS:*
Van 11.20 v.m. tot 1.35 n.m. Curaçaotijd heruitzending wereldprogramma voor CURACAO en AMERIKA op golflengten van 16 3 en 28.8 meter. Alle zenders in Amerika zullen deze uitzending relayeeren.

Het programma is samengesteld als volgt:

1. Aankondiging in Nederlandsch, Fransch, Duitsch, Engelsch en Esperanto.
2. De Koninklijke Militaire Kapel onder leiding van den Kapitein-Directeur C. L. Walther Boer.
   1. Grenadiers-Marsch
   2. Suite Oud-Nederlandsche Dansen — Julius Röntgen, arr. C. L. Walther-Boer.
      Saltarello.
      Branle de Bourgogne.
      Ronde.
      Gaillarde la Brune.
   3. Avondlied — W. Andriessen arr. N. A. Bouman.
   4. a. Intermezzo
      b. Entree-Marsch uit de opera „De Doge van Venetië — Joh. Wagenaar arr. N. A. Bouman.
3. De Schola Cantorum onder leiding van Hubert Cuypers.
   1. Psalm 150 - 8 - stemmig (2e deel) — P. Sweelink.
   2. De Echo — Orlanda di Lasso.
4. Het Nederlandsche Juni — landschap
   Causerie in Nederlandsch, Fransch, Duitsch, Engelsch en Esperanto.
5. Hollandsche liedjes — door Tholen & van Lier.
6. Carillon-bespeling op het Koninklijk Paleis te Amsterdam, door den beiaardier J. Vincent
   1. Wilhelmus (oude toonzetting)
   2. Merck toch hoe sterck — Valerius
   3. Waar de blanke top der duinen
   4. Wilt heden nu treden — Valerius
   5. O, Heer die daar des Hemels tente spreyt — Valerius
   6. De Zilvervloot
   7. In een blauw geruiten kiel, — R. Hol.
7. Het Hollandsch Vocaal Kwartet, bestaande uit de Heeren:
   Jo Vincent — Sopraan
   Suze Luger — Alt
   Louis van Tulder — Tenor
   Willem Ravelli — Bas
   1. Drie Valerius-liederen
      a. Dankgebed
      b. Geluckig Vaderland
      c. Merck toch hoe sterck
   2. Paaschliederen — Alph. Diepenbrock.
8. De Koninklijke Militaire Kapel onder leiding van den Kapitein-Directeur C. L. Walther Boer.
   Militaire Marschen:
   a. Huldigingsmarsch — C. L. Walther Boer.
   b. De Garde — C. L. Walther Boer.
   c. Militaire Marsch — A. C. van Leeuwen.
   d. Leve het Regiment Grenadiers — N. A. Bouman.
   e. Marche des tambours — Fr. Dunkler.
9. De schola Cantorum onder leiding van Hubert Cuypers:
   1. Ave Maria.
      Gemengd koor met bariton-Solo — H. Cuypers.
   2. Meilied — B. Zweers.
   3. Heer Jezus heeft een hofken
      Middeleeuwsch Lied, bewerkt door H. Cuypers.
10. Wilhelmus, Nederlandsch Volkslied.

— Einde —

Dit programma zal door den Landsradiodienst van 11.20 v.m. tot 1.35 n.m. worden doorgegeven aan het publiek in het Wilhelminapark. Ontvangstresultaten worden gaarne ingewacht.

De Directeur van den Landsradio- en Telefoondienst
D. MOLENKAMP.

Vereeniging „Suriname."

ATTENTIE S.V.P.

Zeer belangrijke en interesante lezing met lichtbeelden over Suriname te houden door den WeledelGestr. Heer J. N. Henriquez, Chef van de Burgerlijke Stand en Bevolkingregister in Suriname in het gebouw „'t KRANSJE" aan de Curaçaostraat, Otrabanda, op Dinsdag 3 Juli e.k. 's avonds 8 uur precies.

Deze lezing is toegankelijk voor ieder ingezetene. Komt dus allen wat meer van onze Zuster-kolonie hooren en zien.

Toegangsprijzen nog nader bekend te maken.

3—2

DE MAN DIE ONS DE RADIO GAF.

EEN DER GROOTSTE UITVINDERS VAN ONZEN TIJD.

Een eenvoudig mensch, een geloovig katholiek.

Morgen, Woensdag 25 April zal de groote pionier der radiotechniek, Markies Guglielmo Marconi, zijn zestigsten geboortedag herdenken. Hij werd in 1874 te Bologna in Italië geboren.

De wereld dankt aan zijn genie een der belangrijkste technische hulpmiddelen van onzen tijd: de radio. Voortbouwende op hetgeen onderzoekers voor hem reeds theoretisch hadden aangeduid, heeft hij met zuidelijke geestdrift, geleid door zijn helder inzicht en practischen zin, aan de techniek den weg gewezen in dit toenmaals nog vrijwel onbekend gebied.

Het is Markies Marconi geweest, die ons de radio heeft leeren gebruiken en zonder zijn, nu daaraan onafscheidelijke verbonden persoonlijkheid, zou de radiotechniek mogelijk niet de hoogte bereikt hebben, waarop zij thans staat.

Hoofdschuddend keek 45 jaar geleden een Italiaansch vader toe, hoe zijn anders toch zoo verstandige zoon aan het knutselen was met draden, metalen- en glazenbuizen en metaalgruis. Daar in de schuur van zijn vader werd het den knaap duidelijk, wat men met deze electrische trillingen kon bereiken. Maar welk een weg van de geleiding door los metaalgruis tot de lampjes in de helmen van de Londensche Bobbies!

De jeugdige Marconi had wel eens van de Hertzsche golven gehoord, die de bescheiden professor in Bonn gevonden had, toen hij in een hoekje van zijn laboratorium kleine bliksemstralen tot stand bracht en deze opving in een zoogenaamden resonator. De wiskundige James Clerk Maxwell had het theoretisch mogelijk geacht, dat fenomeen, in een laboratorium tot stand te brengen. Hertz bewees de juistheid van deze theorie en Marconi maakte de vinding voor de menschen geschikt. De idee, om met deze golven berichten door te sturen, is eigenlijk niet van Marconi; dit mag om de verdiensten van anderen niet te verkleinen niet verzwegen worden. Reeds in 1892 schreef Sir William Crookes in een Engelsch technisch perodiek, dat men deze golven gebruiken moest om draadloos te telegrafeeren.

Maar vóór Marconi was er niemand, die dit wonder verwezenlijkte. Tweeëntwintig jaar was Guglielmo, toen vader zuchtend de eerste patentkosten moest voorschieten.

Een jaar later was Marconi in Londen, waar hij de Engelsche Postautoriteiten verstomd deed staan door het draadloos zenden van zijn berichten over een afstand van 6 kilometer.

Een paar uur na deze proeven werd de „Wireless Telegraph Company" opgericht, die Marconi vrij spel gaf. Dit was voor hem een geweldige steun. Nu kon hij zijn stations op groote hoogte oprichten en daardoor met zijn geweldige golven — zijn successen vergrooten. Het eene succes volgde op het andere. De Italiaansche oorlogsvloot voerde de draadlooze Telegrafie in. Uit de „Wireless Telegraphy Company" werd de „Wireless and signal Company" geboren, die voor veel geld de Marconipatenten aankocht. In 1898 gaven de golven de eerste berichten door over het Kanaal. De groote scheepvaartondernemingen voerden de radio in. Spoedig werd ook de eerste boot, dank zij Marconi's uitvinding voor den ondergang behoed

Met professor J. A. Fleming bouwde Marconi zendstations aan de Iersche kust. De storm wierp ze omver. Eindelijk bleven ze onwrikbaar staan. En den 21sten Dec. 1901, toen van New Foundland de letters S.S.S. over den oceaan geseind werden, was de mooiste dag in Marconi's leven. Spoedig daarop had Marconi ook den magneetdetector uitgevonden. Dan volgde de Forestlamp en de eerste draadlooze telefonie.

Tegenwoordig vaart Guglielmo Marconi, wanneer hij niet in zijn Londensch laboratorium werkt, met zijn jacht „Elektra" op de zeeën. Dit jacht is het beste drijvende laboratorium voor electro- en radio techniek, dat op de wereld bestaat.

Geen onbevoegden mogen op dit jacht komen. Hier heeft hij de geheimen van den ultrakorten-golf ontsluierd met behulp waarvan hij de eerste ultrakorte-golfverbinding tusschen Castel Gandolfo en het Vaticaan tot stand bracht.

Weet u wat deze micro-golven beteekenen? Het einde van de draadtelefonie. Geen storingen meer, geen verbrekingen. Maar deze microgolven verwijderen ook de laatste hindernissen voor de televisie.

Marconi is de bescheiden man gebleven, die hij was. Zijn successen zijn hem niet naar het hoofd gestegen Hij is nog dezelfde eenvoudige mensch die hij was, toen hij in het schuurtje van zijn vader begon te experimenteeren.

Kenmerkend is voor hem zijn diepe godsdienstige overtuiging Hij, een der grootste thans levende uitvinders, is 'n geloovig katholiek, die tallooze malen zijn genie in dienst heeft gesteld van den Paus. De Vaticaansche zender, een der allerbeste en allermodernste die bestaan, is zijn werk.

Boekbespreking.

„Gods Rijk op Aarde."

Op een zelfde vraag zijn dikwijls verschillende antwoorden mogelijk. De kwestie is maar, wat het ware antwoord is. Als het antwoord op een vraag afhangt van de persoonlijke gesteltenis of het persoonlijk standpunt van den ondervraagde, kunnen alle antwoorden op die vraag waar zijn.

Als wij vragen: Waar houdt u het meeste van, zal de een antwoorden: van sigaretten, een ander: van de bioscoop, een derde: van rum en een vierde: van detectiveromans. Maar er zijn ook vragen die van niemands standpunt of gesteltenis afhangen. Als wij aan al diezelfde menschen vragen: Hoeveel is acht plus drie dan zeggen ze allemaal: elf.

Dit voorbeeld is evident genoeg. Het is blijkbaar voor zeer veel menschen minder evident, dat de voornaamste vragen omtrent het leven van den mensch het doel van dat leven, de waarde ervan, de hoofdlijnen waarlangs het zich bewegen moet, alle vragen zijn, waarop eveneens maar één antwoord mogelijk is. Bij eenig nadenken is dit niet zoo moeilijk om in te zien. Als wij zelf schepper, heer en meester van het leven waren, zouden we dat leven ook kunnen inrichten geheel volgens onze eigen ideëen; als het onveranderlijke noodlot het leven bestuurde, dan zouden we zelfs niets meer kunnen regelen; maar als er een God is, die het leven geschapen heeft en dus uit den aard der zaak Heer en Meester is van dat leven, is men gedwongen in te zien dat er eenvoudig van standpunt geen sprake meer is, maar dat men zonder meer zijn leven heeft in te richten naar de uitdrukkelijke wil van God.

Bovengenoemd boekje nu wil in het kort de samenvatting geven van de antwoorden der katholieke leer, dus van de katholieke leer die Christus, de Zoon van God, zelf aan de menschen heeft geleerd. Van het evangelie waarin deze leer vervat is, getuigde Renan, die men zeker niet van overdreven katholiciteit kan beschuldigen, dat het is „het schoonste wetboek van volmaakt leven, dat ooit door een zedenmeester werd geschreven."

De schrijver is naar onze meening zeer goed geslaagd in zijn opzet om een korte, bevattelijke en zakelijke uiteenzetting te geven van de leer der katholieke Kerk.

„Gods Rijk op aarde" door D. A. Linnebank O. P. St. Augustinus-Boekhandel: St. Thomas-college.

Prijs f 0,60.

M.L

TE KOOP AANGEBODEN.

Meubels en andere huishoudelijke artikelen, **een Ford Auto en ook een Packard Auto.**

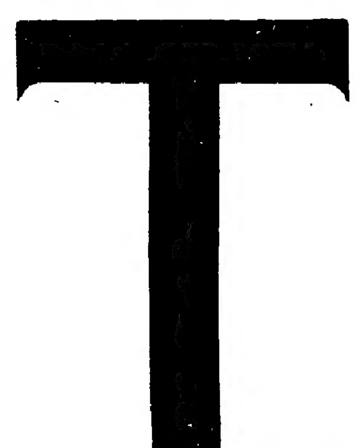
Dagelijks te bezichtigen van 1—2 p.m. tot uiterlijk 23 Juni a. s.

2—2 **De Ruyterkade 62.**

Broedeieren

Witte leghorn 15 ct.
Eendaags Kuikens 40 ct.
Electrische Kunstmoeders.
Hendriksteeg 16.

OTTO ROELOFS'

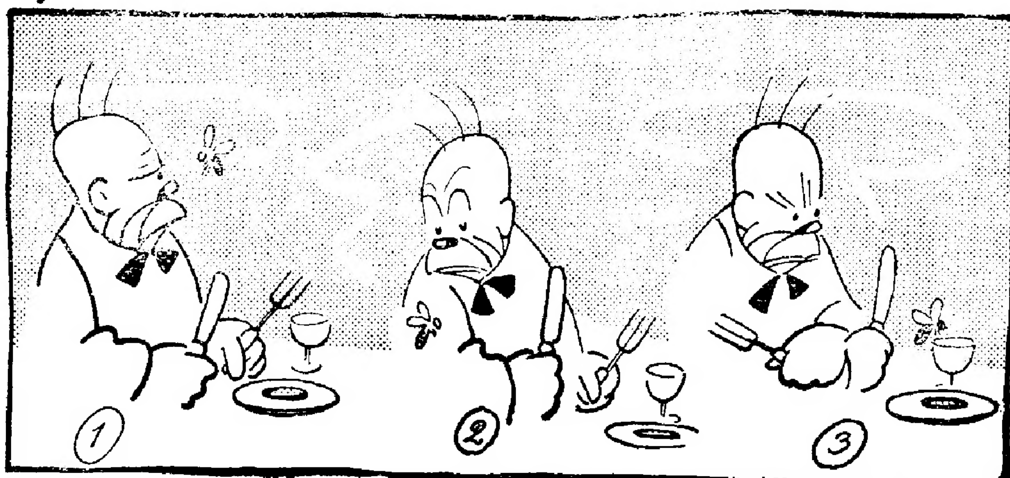

IN IEDERE KOP

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS
Agenten.

Adamson op de wespenjacht.

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „AKAROA"	(15 000 Ton)	(C)	24/25 Juli
	SS. „ROTOROA"	(12.250 Ton)	(T)	17/18 Aug.
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	5/6 Sept.
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. "ROTORUA"	(12 250 Ton)	(T)	13/14 Juni
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	2/3 Juli
	SS. "MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	12/13 Juli

C — Cabin Klasse T — Toeristen Klasse

Cabin & Toeristen Klasse naar Panama	£ 5.—	(minimum)
Cabin Klasse naar New Zealand	£ 42.—	„
Toeristen Klasse naar New Zealand	£ 28.—	„
Cabin Klasse naar Engeland	£ 30.—	„
Toeristen Klasse naar Engeland	£ 20.—	„

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo**, CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS	Aank. CURAÇAO	Aank. PARAMARIBO
SS. "VESTVANGEN"	Juni 2	Juni 11	Juni 19
SS. „DALVANGEN"	Juni 23	Juli 2*	Juli 10
SS. "VESTVANGEN"	Juli 14	Juli 23	Juli 31

	Vertr. PARAMARIBO	Aank CURAÇAO	Aank. MOBILE, ALA.
SS. DALVANGEN"	Juni 4	Juni 8	Juni 16
SS. "VESTVANGEN"	Juni 25	Juni 29	Juli 7
SS. "DALVANGEN"	Juli 16	Juli 20	Juli 28*

(*) Schepen aldus gemerkt gaan naar New Orleans, La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Compañia Trasatlántica

(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS" 8-9 Juni.

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES" 17-18 Juni.

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 18-19 Juli.

naar Pto. Colombia, en Cristobal:

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 9-10 Juli.

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

Bekendmaking.

De Administrateur van Financiën in Curaçao maakt hierbij bekend, dat alle vorderingen op 's Lands kas, wegens leverantïes of anderszins die ten laste van 1933 moeten komen uiterlijk den 30sten Juni 1934 schriftelijk ter Administratie van Financiën moeten zijn ingediend.

Na dien datum zijn bedoelde vorderingen in gevolge de bepalingen van artikel 26 van de Curaçaosche Comptabiliteitswet, verjaard.

Willemstad, 8 Juni 1934.

De Administrateur van Financiën.

van der Drift.

3—3

Postkantoor Curaçao

Voor zoover noodig wordt de aandacht van het publiek er op gevestigd dat nota's of rekeningen wegens leverantiën of verrichtingen zelfs in ongesloten omslagen, niet als „Drukwerk" gefrankeerd mogen worden, doch als „Brief".

Curaçao, den 5n. Juni 1934.

De Postdirecteur,

3-3 TH. KRAFFT.

Uitnoodiging.

De Commandant van het Vrijwilligerskorps "CURAÇAO" heeft de eer alle Vrijwilligers, die op eigen verzoek ontslagen zijn, uit te noodigen eene vergadering bij te wonen op Zaterdag den 23sten Juni 1934 om 8.15 P.M. in het gebouw van het V. K. C. op het Rif, welke bijeenkomst ten doel zal hebben: "Bespreking van het oprichten van een Schietvereeniging."

Hopende alle ex-Vrijwilligers aanwezig te zien,

C. N. WINKEL.

3—3

Doctor W. P. Maal.

Especialista en enfermedades Nasales, del oido y de la garganta, ha reanudado su practica.

Hora de consulta: 9-11 a.m.
3-4 p.m.

Tel. 201. Hendrikplein 7.

2—2

Dr. W. P. Maal.

Keel-, neus-, ooraarts, heeft de praktijk hervat.

Spreekuur: 9-11 v.m.
3-4 n.m.

Tel. 201 Hendrikplein 7

2—2

Dankbetuiging.

Namens de VERPLEEGDEN VAN ZAQUITO betuigen wij onzen oprechten dank aan de leden van de TOONEELVEREENIGING O.K.K. voor het zeer sympathieke doel, waarmede deze vereeniging Vrijdagavond, 15 Juni, haar uitvoering gegeven heeft in Club Asiento n.l. ten bate van de VERPLEEGDEN IN HET LEPROZENGESTICHT. De opbrengst fl. 82.20 is door de verpleegden in blijde dankbaarheid ontvangen.

Onze beste wenschen voor den bloei dezer vereeniging.

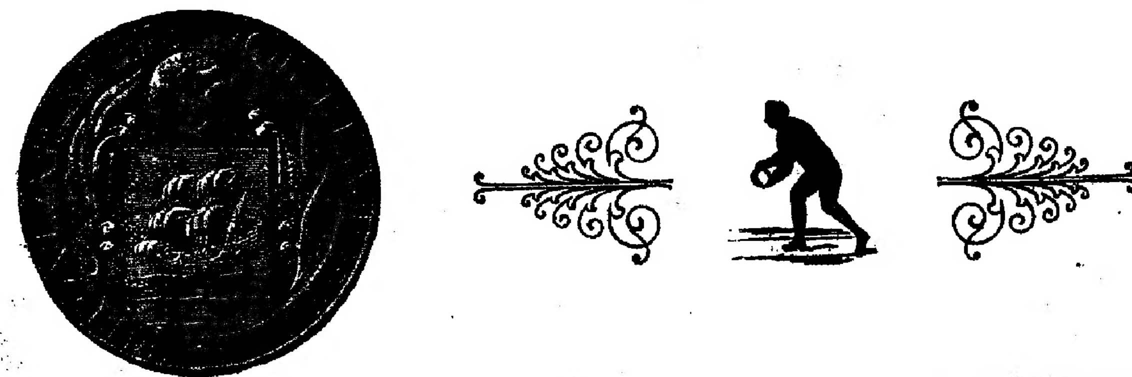
Pastoor W. J. van Rooy.

Directeur.

v. ROSSEM'S Poorters-Toeback DE BESTE VARINAS

Bijblad van de „AMIGOE DI CURACAO" van 23 JUNI 1934.

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd - Uitslagen

1ste klasse	ASIENTO	—	R. C. C.	: 1—0
	GO AHEAD	—	TRAPPERS	(Go Ahead niet opgekomen,
Res. 1ste klasse	BISMARCK 2	—	TRANSVAAL 2	: 4—1
	HERMANDAD 2	—	VOLHARDING 2	: 1—4
2de klasse	J. MAURITS	—	SCHERPENHEUVEL	: 0—5

Stand Competitie-wedstrijden per 17|6|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	7	6	0	1	11	4	12
R. C. C.	8	5	1	2	15	6	11
BISMARCK	8	3	3	2	7	5	9
TRAPPERS	7	3	2	2	9	6	8
TRANSVAAL	7	2	2	3	12	5	6
HERCULES	6	2	2	2	4	2	6
VOLHARDING	6	3	0	3	14	8	6
HERMANDAD	8	1	0	7	4	34	2
** GO AHEAD	5	0	2	3	2	7	0
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	5	4	1	0	23	1	9
TRAPPERS 2	4	1	3	0	4	3	5
VOLHARDING 2	5	2	1	2	7	7	5
ASIENTO 2	5	2	0	3	7	10	4
TRANSVAAL 2	3	1	1	1	5	7	3
* BISMARCK 2	4	3	0	1	9	6	2
HERCULES 2	4	1	0	3	4	10	2
HERMANDAD 2	4	0	0	4	2	15	0
2de klasse							
AJAX	6	5	0	1	11	2	10
D. D. V. O.	6	5	0	1	15	3	10
SCHERPENH.	6	3	1	2	10	5	7
DE RUITER	6	2	0	4	5	7	4
JOHAN MAURITS	6	2	0	4	6	15	4
ATLETICO	6	1	2	3	2	7	4
OLYMPIA	6	1	1	4	6	16	3
Res. 2de klasse							
AJAX 2	4	3	0	1	8	1	6
D. D. V. O. 2	2	2	0	0	5	1	4
JOH. MAURITS 2	2	0	1	1	0	2	1
ATLETICO 2	2	0	1	1	0	4	1
DE RUITER 2	2	0	0	2	1	6	0

* 4 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l.l. en tegen „Trappers" 2 op 10 Juni l.l.

** 2 Winstpunten in mindering gebraeht wegens het staken van den wedstrijd "Go Ahead"—"Volharding" op 10 Juni l.l.

OVERZICHT.

Uitslagen 2de klasse wedstrijden.

	AJAX	ATLETICO	D.D.V.O.	DE RUITER	JOHAN MAURITS	OLYMPIA	SCHERPENHEUVEL
AJAX	*	2—0	1—0	2—0	3—1	3—0	0—1
ATLETICO	0—2	*	0—3	1—0	0—1	1—1	0—0
D.D.V.O.	0—1	3—0	*	2—1	3—0	5—0	2—1
DE RUITER	0—2	0—1	1—2	*	0—1	2—0	2—1
JOHAN MAURITS	1—3	1—0	0—3	1—0	*	3—4	0—5
OLYMPIA	0—3	1—1	0—5	0—2	4—3	*	1—2
SCHERPENHEUVEL	1—0	0—0	1—2	1—2	5—0	2—1	*

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

24 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse

HERCULES — VOLHARDING

5 uur precies
Scheidsrechter: Beltram
Grensrechters: Nevel, Barendsma

1e Beslissingswedstrijd

AJAX — D. D. V. O.

Aanvang: 3.30 p.m.
Scheidsrechter: Kranenburg
Grensrechters: Visser, Wix

DE HOOP
Res 1ste klasse

ASIENTO 2 — HERMANDAD 2

4.45 precies
Scheidsrechter: Manuel

Res 1ste klasse

BISMARCK 2 — R. C. C. 2

3 30 precies
Scheidsrechter: Lambij

1 Juli

MUNDO NOBO

W.B. **ASIENTO — R. C. C.** *D.*

Aanvang: 4.30 precies

Z.B. **ATLETICO — DE RUITER** *F.*

Aanvang: 3.15 precies

W.B. = Wilhelmina Beker
Z. B. = Zilveren Bal

DE HOOP

W.B **GO AHEAD — BISMARCK** *B.*

Aanvang: 4.30 precies

Z.B **AJAX 1 — TRAPPERS 2** *D.*

Aanvang: 3.15 precies

RIO CANARIO

W.B. **HERMANDAD—HERCULES** *A.*
Aanvang: 4.30 precies

8 Juli

MUNDO NOBO

W. B. **VOLHARDING — TRAPPERS** C.

Aanvang: 4.30 precies

Z B. **J. MAURITS 1—HERMANDAD 2** *A*
Aanvang: 3.15 precies

DE HOOP

W. B. **TRANSVAAL—Winnaar B** *E.*

Aanvang: 4.30 precies

Res. 2de klasse.

ATLETI O 2 — D. D. V. O. 2
Aanvang: 3.15 precies

RIO CANARIO
1ste klasse

ASIENTO—HERCULES
Aanvang: 4.30 precies

- JUNIOR - AFDEELING. -

Uitslag knockout wedstrijd
AJAX — D.D.V O.
2 — 0

AJAX -- D.D.V.O.

Zondag, 17 Juni, vond onder groote belangstelling de wedstrijd plaats tusschen bovengenoemde Vereenigingen. De wedstrijd had een zeer vlot en schitterend verloop onder de goede leiding van Heer H de Jongh. De Junioren hebbed getoond goe I bestand te zijn tegen de felle wind die er woei. Van beide kanten zag men mooie aanvallen op de goals. De twee doelpunten van Ajax zijn goed gemaakt. Het laatste was een free kick bal die regelrecht het doel invloog. De D.D.V.O. rushes waren kort en krachtig maar de AJAX keeper was goed en liet ze maar niet zoo gauw passeeren. Bij D. D.V.O. waren enkelen uitbinkers, vooral de kleine rechtsbinnen.

Wij kunnen met voldoeningen terugzien op dezen wedstrijd en de Commissie hoop dat er meer animo zal gaan bestaan bij de andere Vereenigingen om ook wat meer voor de Junioren te gaan werken.

ZONDAG 1 JULI 1934.

MUNDO NOBO

R C.C. — HERCULES.

Aanvang: 9.oo A.M.
Scheidsrechter: J. v. Geffen.

Rooster van de knockoutwedstrijden.

A.	AJAX)	2		
	D.D.V.O.)	0	A J A X	17 Juni 1934
B.	R. C. C.)			
	HERCULES.)			1 Juli 1934.
C.	VOLHARDING.)			
	ASIENTO.)			15 Juli 1934.

De Commissie.

In- en Afschrijvingen

van 11 t|m 18 Juni

Werkende Leden.

INGESCHREVEN:

„R. C. C."	A. N. Sprock, Saliña No 2.	per 12|6-1934
„Bismarck"	M. Casimir, Penweg } F. Pellicer, Werfstraat 8}	per 13|6-1934

AFGESCHREVEN

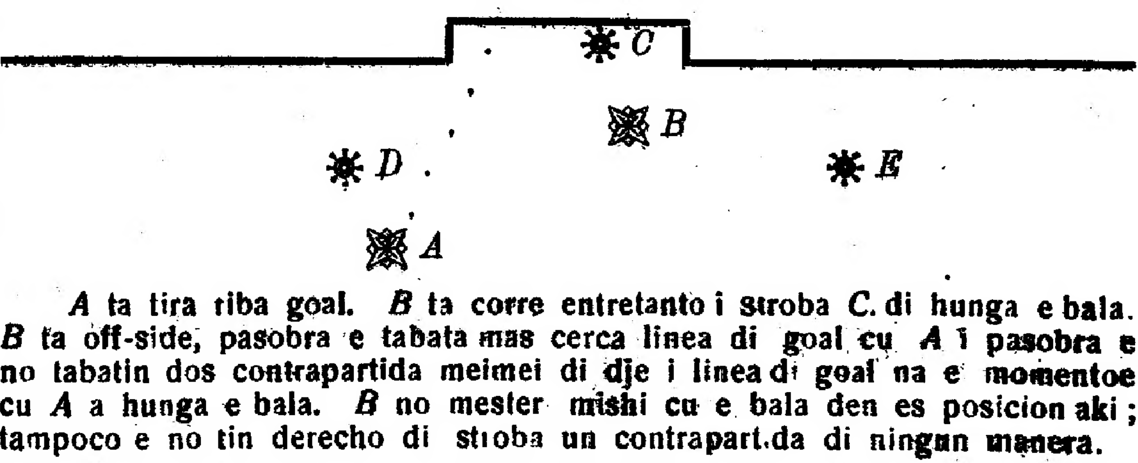
„R. C. C."	C. E. Rincon, Scharlooweg 60 } J. E. v. d. Meulen, Kortijnweg 3}	per 12|6-1934

REGLAMENTO DI FUTBOL.

ALGUN EHEMPLOS
COMO ACLARACION DI REGLA TOCANTE OFF-SIDE.

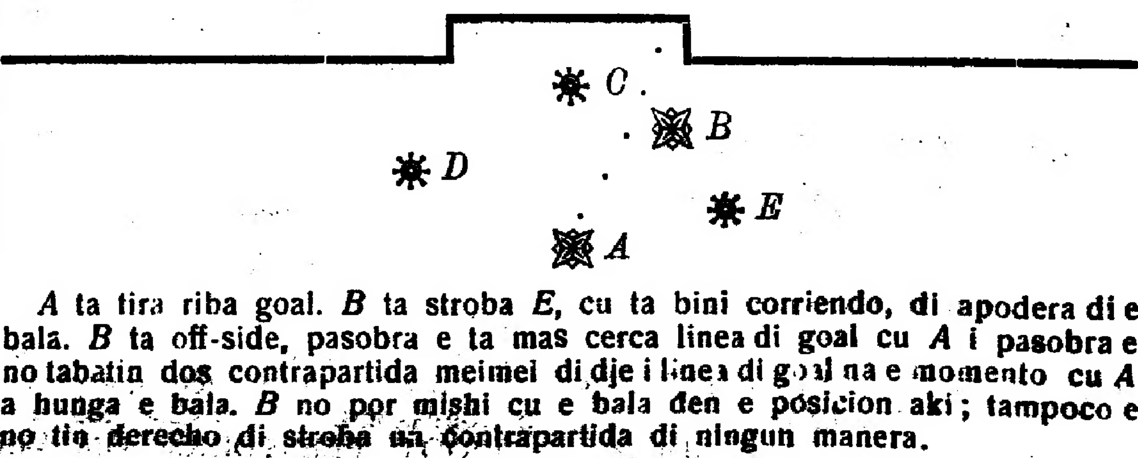
N.B. * = Hungador di partida cu ta defende.
※ = Hungador di partida cu ta ataca.

No. 7. OFF-SIDE.

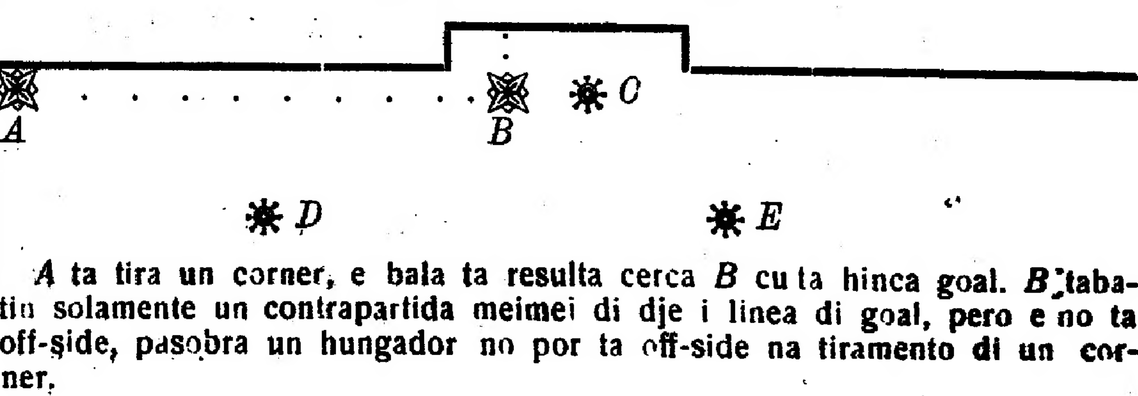
A ta tira riba goal. *B* ta corre entretanto i stroba *C.* di hunga e bala. *B* ta off-side, pasobra e tabata mas cerca linea di goal cu *A* i pasobra e no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momentoe cu *A* a hunga e bala. *B* no mester mishi cu e bala den es posicion aki; tampoco e no tin derecho di stroba un contrapart.da di ningun manera.

No 8 OFF-SIDE.

A ta tira riba goal. *B* ta stroba *E*, cu ta bini corriendo, di apodera di e bala. *B* ta off-side, pasobra e ta mas cerca linea di goal cu *A* i pasobra e no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momento cu *A* a hunga e bala. *B* no por mishi cu e bala den e posicion aki; tampoco e no tin derecho di stroba un contrapartida di ningun manera.

No 9 No ta OFF-SIDE.

A ta tira un corner, e bala ta resulta cerca *B* cu ta hinca goal. *B* tabatin solamente un contrapartida meimei di dje i linea di goal, pero e no ta off-side, pasobra un hungador no por ta off-side na tiramento di un corner.

KINDEREN.

Vertaling van DOKOTO.

3. Moederliefde.

Eenige dagen later zat de dokter naast zijn zuster bij 't bedje van Elsje. 't Kind was bleek, sliep echter rustig.

„Alleen 't maagje is een beetje in de war, morgen is dat weer over" verklaarde de dokter, „maar je moet er voor zorgen, dat de melk altijd goed gemengd is en op de juiste temperatuur."

„Lies is zeer te vertrouwen. Af en toe kontroleer ik 't. Nooit heb ik een aanmerking te maken."

„'t Beste is zeker, als je zelf je kindje de flesch geeft."

Daarna dwaalde het gesprek over hun ouders, de andere zusters, 't stadnieuws, de wenschelijkheid dat dokter ook eens aan trouwen ging denken enz. Maar telkens mengde de moeder er een of andere opmerking over het kindje doorheen en zag bezorgd naar het bleeke gezichtje, zoo dat haar broer overtuigend herhaalde: „Er is werkelijk geen enkele bijzondere reden om bezorgd te zijn!"

„Een moeder heeft altijd zorgen, vooral bij zuigelingen."

„Een goede moeder, — ja". Hierop haalde de dokter een schrift te voorschijn en gaf 't zijn zuster. „Ik heb je wensch vervuld en mijn beschouwing over moederliefde op papier gezet. Hier..."

„Ach, dat was immers maar voor de grap gezegd!"

„Neem 't aan en lees 't tot nut en voordeel voor je kinderen. Je zult er uit begrijpen, hoe nauw ze me aan 't hart liggen. De zaak schijnt ons te gewichtiger, hoe meer we er over nadenken. — Maar nu is 't mijn tijd, ik moet maar mijn zieken".

Mevr. Limbach stelde 't lezen dezer kleine verhandeling niet uit. In 't begin, las ze meer uit liefde voor haar broer, dan uit zakelijke belangstelling. Maar deze ontwaakte weldra, zoo dat ze de lezing herhaalde, bij sommige gedachten langer stil stond en ze zelfs besprak met haar zwagerin Maria.

„'t Is een wonderbaar verschijnsel, de Moederlijke Zorg, de Moederliefde — had de Dokter geschreven. — Over geheel het kinderleven strekt ze haar vleugelen uit, over de teere zuigeling, over den wilden knaap en ook de sterke man bespeurt nog haar stille smarten. De lichtzinnige wereldling wordt ernstig bij de gedachte aan zijn moeder. De eenzame wees vergiet in stilte tranen om de gestorvene, die haar in haar droomen als ideaal verschijnt en zelfs de grijsaard keert in zijn zinnen en droomerijen nog graag terug naar de spelen zijner zalige kindsheid in den schaduw der moederliefde. En waar vindt de teruggekeerde zoon na zedelijke schipbreuk een hartelijke opname tenzij in de armen zijner moeder? Geen wonder, dat de dichters de moederliefde bezingen en verheerlijken hooger dan alles in 's menschen leven. De moederliefde behoort inderdaad tot het hoogste en verhevenste van het leven. 't Is onnatuurlijk, waar ze ontbreekt, een ravenmoeder stoot vriend en vijand af. En toch — wat een aantal misdaden en diepgaande heillooze schaden heeft de moederliefde al niet veroorzaakt! . . .

Zooals de verstandlooze natuur buiten, dikwijls haar schoonste bloesems in een kouden voorjaarsnacht onmoederlijk en onmeedoogend vernielt, zoo werkt de Moederliefde ondanks de verantwoordelijkheid der met verstand en vrije wil begaafde moeder in het leven der kinderen, maar al te dikwijls verwoestend. Werkelijk, menige vrouw, die zich verheft van moedertrots, moest rouwmoedig zich op de borst slaan, en als 't waar is, dat de ouders aan hun kinderen hemel of hel verdienen, dan heeft menige moeder, juist om haar liefde tot haar kinderen, juist om die zoo geprezen Moederliefde, het eens zwaar in het Gerecht te verantwoorden.

Daarom moet elke liefhebbende moeder zich zelf ernstig afvragen, en zich een eerlijk antwoord geven, op die moeilijke vraag, of ze niet, vervloekte, waar ze haar lieveling meende te zegenen en of ze bereid is, naar kinderen, haar eigen vleesch en bloed het „ware water des Levens" te geven of ze met zoete drank te vergiftigen. Zij stelle zich niet gerust met haar moederliefde te bemantelen, openlijke fouten in haar opvoeding van haar kinderen. Ze zegge niet, als ze kwade gevolgen van haar opvoeden bemerkt; ik heb 't toch zoo goed bedoeld: "te" goed zeggen anderen, en te goed is steeds verkeerd.

Een Moeder, die 't werkelijk goed met haar kinderen meent, streeft naar een eerlijke bekentenis. Ze veracht geen wegwijzer, die haar in haar moederlijk zieleleven binnen voert en leert wel onderscheid maken tusschen de eenvoudige natuurlijke drang en de hoogere zedelijke wil. Ze wil de waarachtige moederliefde niet enkel innerlijk beleven, maar ook in 't licht van het verstand kennen, om ze op de goede en ware manier aan haar kinderen te geven.

Ook bij de dieren spreekt men van Moederliefde; Zie maar eens de kip, die eerst de groep vreesachtige kippen naliep en alleen om haar eigen zwak leven bezorgd scheen, hoe ze nu onweerstaanbaar tot haar kuikentjes getrokken, zich vastberaden van de andere kippen afwendt en alleen voor haar kleintjes leeft, ze lokt en voedt en onder haar beschuttende vleugelen verzamelt, hoe ze onbevreesd haar veeren opzet strijdvaardig de veel sterkere vijand tegemoet snelt. Noemt niet de heele wereld dat streven van de kip om altijd bij haar kuikentjes te zijn, ze rond zich te verzamelen en met alle kracht voor ze te zorgen moederliefde, ontroerende moederliefde? Maar de hen zelf weet niets van „liefde". Ze wordt door haar natuur gedreven en handelt natuurnoodzakelijk. Ze wordt door de natuurdrift, het instinct, geleid. Het geheele geval is een wonder der fysieke natuur, gelijk zooveel andere natuurwonderen, niet meer en niet minder, 't treft en ontroert ons alleen, door de overeenkomst met ons menschen, sterker dan de andere natuurwonderen. De kip streeft enkel door innerlijke drang naar het bezit en de verzorging van haar kleinen; niet zooals de chemische stof naar de met haar overeenkomende, streeft, of als een vallende steen naar de aarde, want de bevrediging naar bezit en verzorging der kuikentjes is met gevoel van voldoening verbonden, die bij een vallende steen ontbreekt en die aan de oogen der dieren een glans kan geven, die aan de zalige voorrang der menschen doet denken

Van menschelijke standpunt beschouwd, moeten de kuikentjes aan de kip bovenalles dierbaar zijn en voor haar de grootste rijkdom. Deze waarde berust niet op een voorafgaande schatting, maar bestaat slechts, omdat en in zooverre de natuurdrift werkt Ze houdt op, zoodra de natuurdrift vermindert. 't Kan ons daarom niet verwonderen dat „moeder en kinderen" als het doel der natuur bereikt is en de kuikentjes groot zijn, vreemden voor elkaar worden en zich verliezen onder de andere kippen. Het aangetrokken worden van de kant der „kinderen" en de zucht naar bezit en verzorging van de zijde der „moeder", houden op, en die „roerende moederliefde" is beëindigd. Ze was slechts een voorbijgaande, in bezit wortelende liefde, een liefde van genot en zelfzucht.

Van dit zelfde streven, diezelfde dierlijke drift, is ook 't menschelijk organisme voorzien. Neem de moeder, zooals dat 't ruwe materialisme doet, de onsterfelijke ziel met haar verstand, wil en gemoed: en de onvrije, blinde drift handelt eigenzinnig, zooals bij de hen en alle uitdrukkingen der moeder liefde hebben alleen de bevrediging der natuurdrift ten doel.

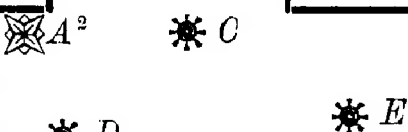
Maar omdat de moeder een mensch is, verheft zich, afgezien van de hoogere, vrije en verdienstelijke moederliefde — haar onvrije moederlijke natuurdrift door vier gewichtige omstandigheden, hoog boven 't zuiver-dierlijk streven.

Vooreerst zijn niet enkel de uiterlijke zintuigen (oog, oor enz.) op het doel van haar streven gericht, maar ook haar verstand en oordeel. Niet door de uiterlijke waarneming alleen, wordt dus de zinnelijke begeerte veroorzaakt, maar ook door haar fantaisie en denken. Als de moeder haar kind ziet lachen, hoort schreien, de van koorts warme hand voelt: ze ziet tegelijk ds oorzaak en gevolgen daarvan en vermoedt naderend geluk of ongeluk, en daardoor wordt de werking van haar moederdrift, gesterkt of verzwakt. Ook wordt de natuurdrift der moeder niet door het instinct geleid zooals bij de dieren. Maar in plaats daarvan werkt het verstand en beoordeelt de geschiktheid der middelen. Maar de moeder vergist zich echter heel dikwijls, omdat ze zich niet inspant, geen blik om zich heen slaat, niet luistert naar de raad van menschen die ervaring hebben.

Ten derde, staat de menschelijke natuurdrift onder den vrijen wil, die door het verstand wordt voorgelicht, terwijl 't dier alleen op zijn instinct is aangewezen.

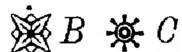
Ten slotte, de moeder is zich bewust van de haar gelukkig-makende liefde en ziet aldus in haar kind de oorzaak van haar moedervreugde, daarom is bij haar de zelfvoldoening, die haar liefde haar geeft, vergezeld van de zorg, dat het haar kinderen goed zal gaan. Deze soort liefde ontbreekt bij de hen. De hen wordt alleen gedreven door haar natuurdrift, heel haar liefde is aldus een liefde van genot. De jongen hebben bij de hen alleen waarde als voorwerp van haar natuurdrift. Kon ze tot haar kuikentjes spreken, dan zou ze zeggen: omdat je mijn natuurdrift bevredigt en me vreugde geeft, daarom alleen heb je voor mij waarde. Wel beschermt ze de kleinen, voedt ze, waagt haar leven voor ze, maar de hen heeft geen verstand, ze weet niets en geen vrije wil en wil dus niets. 't Is alles blinde natuur. En daarom houdt dit alles op, als de kleinen wat

No. 10 OFF-SIDE.

A ta tira un outbal pa *B* i ta corre despues di *A*[1] na *A*[2]. *B* ta pasa e bala pa *A*[2]. *A* ta off-side pasobra e no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momento cu *B* a manda e bala p'e.

No. 11. No ta OFF-SIDE.

A ta tira un outbal pa *B*. Aunque *B* no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal e no ta off-side, pasobra un hungador no por ta off-side na tiramento di un outbal.

Het Bestuur.

INGEZONDEN.

Ter herdenking aan het 5 jarig bestaan der „V. K. C." zal er op Zondag 24 Juni a.s. 4.30 p. m. een vriendschappelijke Voetbalwedstrijd plaats hebben tusschen een Combinatie Militaire XI, v.s. C. S. V. „V. K. C." om een beker uitgeloofd door den Heer C N. Winkel COMMANDANT „V. K. C."

Terrein R I F

SAMENSTELLING der ELFTALLEN

„V. K. C."

O. Suares.

G. N. Pinedo P. Provence

A. da Costa Gomez A. G. Suares S. Bernadina

L. Eugenio O. Corsica C. Heykoop G. Bernadina F. da Costa Gomez

o

Kuypers Osenga Hofmans Hooyberg Lughtart

Schuppen Valies Blom

Schilling Mensing

Roerhorst.

MILITAIR XI

De wedstrijd zal geleid worden door den Heer Ph. de Jongh.

RIMBOE-JACHTEN.

Akeela BEAUJON heeft de regeling der jachten. Hoe hij die voor deze week geregeld heeft, is mij niet bekend. Ik zal hem opgave vragen elke week, zoodat jullie jacht-programma weer wekelijks verschijnt.

Reken er in alle geval op, dat het Dinsdag en Zaterdag op de oude tijd verzamelen is.

Goede Jacht en vergeet de goede daad en de wijze lessen niet van

DE OUDE WOLF.

BERICHT AAN DE MOEDERS DER TROEPJONGENS.

BELEEFD NOODIGEN WIJ U UIT A.S. ZONDAG OM VIJF UUR ONS DE EER AAN TE WILLEN DOEN DEEL TE NEMEN AAN EEN DOOR DE JONGENS DER TROEP BEREID FEESTDINER.

AANGEZIEN DEZE (EN WERKELIJK EEN KEURIGE) MAALTIJD BEREID HEBBEN VAN DOOR HEN ZELF VERDIEND GELD, HOPEN WIJ, DAT GIJ HEN EN ONS NIET TELEUR ZULT STELLEN.

De Leiders.

SINT CHRISTOFFEL.

De Welp doet wat oude wolf hem voorhoudt:

De Welp is moedig en houdt vol....

U kent deze wetten van rimboe, niet waar? Nou, als welp moet je daar altijd denken, vooral als je zittend in de truck, die aan Akeela van Nederhorst geleend heeft, daar ginds op de weg naar Soto, die hooge piek van „De Christoffel" zich in de verte ziet afteekenen als een beheerscher van het berglandschap.

Fijn is het met veertig broertjes bij elkaar, Emmastad en Willemstad. Kleurige uniformen, jolige stemmetjes, daartusschen 't gebrom der motor der goedloopende truck, zang, koffers en rugzakken en groot plezier.

Op Knip ontvangt ons altijd de eigenaar met een hartelijk welkom. Al die jaren heeft hij meegeleefd en kent nu de Padvinders en Welpen evengoed als deze hem en dat fijne landhuis, 't welk zoo heerlijk door bergen omgeven ligt.

Als altijd in week-ends, zoo ook nu 't intens genieten der broertjes in touwtrekken en voetballen, thee klaarmaken boven kleine vuurtjes, hout sprokkelen voor het kampvuur. Avondeten wordt genuttigd in een groote kring gezeten met de theeketels daarbinnen ... en een geelharige hond (het troetelkind der welpen) welke zich onverzadigbaar te goed doet aan allerlei goede gaven hem toegeworpen.

Rond 't knappende kampvuur volgen de uitbeelding der welpen en spelen zij tooneel hoe zij willen en zouden handelen bij gebroken armen en beenen, dieven en moordenaars en natuurlijk 't recht dat zegeviert. Terwijl 'k aandachtig kijk fluistert een fijn stemmetje in mijn oor: „Akeela, 'k ben morgen jarig". „Zoo, hoe oud wordt jij dan, Arturo?" „Negen jaar, Akeela. „Fijn zeg, als je op de eerste dag van je negende levensjaar op de hoogste berg van Curaçao zult zitten.

't Is stil, en gespannen aandacht als 't verhaal verteld wordt van „De Ankus van de koning."

Vroeg is 't taptoe en spoedig is 't stil, want morgen . . de Christoffel . . . om drie uur gaan de scherpe batterijlantaarns aan en is 't al leven en bedrijvigheid. Wasschen, kleeden, eten en gereedmaken voor de tocht.

Om vier uur controleer ik de lange rij van veertig kereltjes, de kleineren van acht à negen jaar vinden een goede plek tusschen de grooteren. De flashlights en de lantaarns zijn over de geheele linie verdeeld ... verscheidene lichtjes in de duisternis der nacht, welke nog als een mantel rond 't huis en de omgeving ligt.

Op jacht.... de groote tocht heeft een aanvang genomen over de smalle paden door 't struikgewas. Langs de geitenstal en dan zoo schuins omhoog om dan rechts de eerste bergreeks over te trekken. Een kudde wilde berggeiten tegen de rotshelling daar voor ons, begroet met veel geblaat de linie van kleine jongens, welke hen in hun grootsch gebied bezoeken, voortgaande in de ochtendnevels.

„Kijk jongens, daar voor je... die hooge bergketen met die piek in 't midden.... daar moeten we zijn. Komen jullie er op?"

„Natuurlijk Akeela." En de nieuwelingen roepen 't om het hardst met de oude welpen mee, welke er al eens op een rimboe-jacht waren opgetrokken.

Eerst nog een afdaling en dan steigen.... steigen! Over het gaas en dan langs de geweldige steenklompen, door de nauwe rotsspleet zoo naar boven tot bij de cementen steen als uiterste punt.

Stralend breekt de zon door een wolkenbank en laat het uitzicht vrij over 't eiland. Ginds ligt het landhuis Knip als een woninkje uit een poppendoos. Veertig Welpen genieten en worden vastgelegd op een aantal photo's, want 't is fijn, als je zoo later nog eens kan zien, dat toen je tusschen de acht en elf was, op de Christoffel geweest bent. Arturo vindt 't fijn, zijn verjaardag hier boven te houden en kijkt met zichtbaar welbehagen zijn zakmes, zijn verjaringscadeaux in de Horde.

Dan weer naar beneden, na eerst de voorzichtige afdaling over de geweldige steenklompen, waarbij de ouderen de jongeren een handje helpen. 't Gaat héél wat sneller als de heenreis. In een vrij snel tempo wordt doorgeloopen en in drie kwartier het landhuis bereikt.

Als dan de katholieken in Soto ter kerke zijn geweest, is 't een morgen vol heerlijke levensblijheid en zwemgenot op baai LAGOEN, gevolgd door een waarachtige pannekoekenfuif.

„Akeela, 'k kan 'm niet omgooien." „Vooruit jo, een welp is moedig en houdt vol." Een... twee... drie... hup... daar gaat ie.

Wat een verrukt gezicht, als dan die pannekoek omgezwaaid is en de bruingebakken kant boven ligt.

Dan is 't rustuur. Arturo Jesurun, de jarige, tracteert. Maar kan een Welp rusten? Zeker... de welp doet wat de oude wolf hem voorhoudt, maar 't valt niet mee, als al de spieren van je lichaam trillen om in actie te zijn. Opruimen en pakken... gelukkig ook nog voetbal, omdat we zoo ons best gedaan hebben.

Dan komt de lange tocht terug naar huis, naar vader en moeder, al zing je: „Wij gaan nog niet naar huis...

Willemstad, 18 Juni 1934.

M.

De laster tegen Kard. Faulhaber.

Waarom ook andersdenkenden hem eeren.

Wij ontvingen het volgende schrijven, dat een hulde aan kardinaal Faulhaber bedoelt te zijn, op te nemen:

De krenking, welke kardinaal Faulhauber heeft moeten ondervinden en waarvan door u in uw avondblad van 15 dezer wordt gewaagd, heeft waarlijk niet alleen in katholieke kringen een diepen schok teweeg gebracht, doch ook daarbuiten velen ten zeerste aangegrepen. Sta mij toe u te mogen zeggen, waarom dit het geval is.

Temidden van de geweldigde gebeurtenissen, welke sedert een jaar aan gene zijde onzer Oostgrenzen hebben afgespeeld en waardoor bijkans een omkeering van alle waarden heeft plaats gegrepen, bij velen de vraag post gevat, wat van het hoogste goed, dat men reeds als eeuwig, onvergankelijk en duurzaam heeft beschouwd, nog ongerept in stand zal blijven.

Eén was er, die, rustig te midden van de woeste baren, het onderstaan heeft op deze vraag onomwonden het antwoord te geven. Dit antwoord luidde, dat, hetgeen voor den mensch van onvergankelijke en edelste waarde was, het geloof, inderdaad ongeschonden zou blijven. En hij, die dit antwoord ten gehoore van de geheele wereld gaf, was kardinaal Faulhaber.

Uitteraard was zijn woord, in zijn „Adventspredigten" neergelegd, in de eerste plaats voor zijn eigen kudde bestemd. Het buitengewone voorrecht in tijden van den grootsten nood een priester te mogen bezitten, die zich zijn hooge roeping bewust, voor niets terugdeinst om op zóó gloedvolle, zóó overtuigende, zóó meesleepende wijze de, geen concessies kennende, waarheid van Gods woord te verkondigen kan alleen door de eigen geloofsgenooten ten volle worden gewaardeerd. En toch heeft kardinaal Faulhaber daarenboven nog iets gedaan, zóó edel, zóó voortreffelijk, zóó grootsch, waardoor hij zich, zij het wellicht ongewild, de dankbaarheid van duizenden andersdenkenden heeft veroverd, in hun hart een monument heeft opgericht duurzamer dan metaal.

Hij heeft uiting gevende aan de schoonste leerstelling van zijn geloof, de christelijke liefde, en zijn begrensde taak als katholiek geestelijke als het ware te buiten gaande, zijn priesterlijk kleed óók uitgestrekt tot hen, die van andere religie, om den geloofswille het ergste hebben te verduren, door de hooge waardij óók van hun theologischen schat, welke zoo deerlijk is aangerand, te erkennen en in het volle licht te stellen.

Kwalijk vermogen de zonen des Ouden Verbonds ginds hun stem te verheffen tegen den smaad, hun Goddelijke Wet aangedaan. De leer van Mozes is tot voorwerp van schimp geworden, het erfdeel Jacobs wordt door het slijk gesleurd. Een herlevend heidendom moet de plaats innemen van het woord, eens op den Sinaï gesproken. Doch ziet! In zijn genoemde preeken, getiteld „Judentum, Christentum, Germanentum" heeft kardinaal Faulhaber, alhoewel natuurlijk van zijn kant het verschil tusschen joodsch en christelijk geloof niet uit het oog verliezende, den Goddelijken oorsprong, de schoonheid en rijkdom van het oude verbond nochtans in on overtreffelijke wijze blootgelegd en zijn superioriteit boven het heidendom in de schoonste kleuren afgeschilderd.

Zoo heeft hij dan, vrijwel als eenige in een vijandige omgeving, het Oude Testament in zijn eer hersteld. Maar het is nog niet alleen, dát het gezegd is, maar de wijze, waarop het wordt ontvouwd, welke ons achting voor den auteur, hoe meer men in zijn boekske verdiept, bij voortduring doet stijgen. Echte burgerzin, ware naastenliefde, het zuiverste humanitair gevoel — deze heerlijke schatten, welke thans op het spel staan! — stralen den lezer op iedere bladzijde tegemoet. De deze adel van ziel en geest temidden van de stormen heeft kunnen standhouden, stemt een iegelijk, die het erfgoed der vaderen nog in waarde weet te houden, met danbaarheid en vreugde en.... met eerbied voor den drager er van.

En hiermede moge dan verklaard zijn, hoe het komt, dat, ook buiten katholieke kringen, met ontroering de moeilijke uren, welke kardinaal Faulhaber doorleeft, worden medegeleefd.

Mr. N. DE BENEDITTY.

Amsterdam, 16|5|'34.

RADIONIEUWS.

K.
K.R.O.
O.

PHOHI-UITZENDING.
Op Zondag 24 Juni.
Van 15.00 — 16.00 A.T.
Op golflengte van 16.88 Meter.

1. Pausmarsch
2. Twee Oud-Nederlandsche liederen, bewerkt door F. v. Duyse: a. Schoon lieveken, waar waarde gij
   5. Slaap kindeke, slaap door het Hollandsch Vocaal kwartet
3. Het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud
4. Eén jaar op den wereldzee ter door Pater Lector J. Dito O. P.
5. Scherzo uit de Midsummernightsdream Mendelssohn door het Concertgebouworkest o. l. v. Dr. W. Mengelberg (Gramofoonmuziek)
6. Boerenliedjes door Jan v. Riemsdijk
7. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
8. Van en voor de Missiepost
9. K. R. O. Marsch door de KRO-BOYS o. l. v. Piet Lustenhouwer.

Pater Dr. C. van Gestel O. P.

Naar wij vernemen heeft de bekende Vlaamsche Dominicaan pater C. van Gestel, die te Leuven tot docter in de politieke en sociale wetenschappen promoveerde op een proefschrift over *„Het Religieus-socialisme"* van de Belgische Regeering voor dit werk een reisbeurs ontvangen.

De jury, welke deze onderscheiding uitreikte, werd voorgezeten door den bekenden socialistische leider de Brouckère, gewezen lid van den Belgische Senaat, hoogleeraar aan de Vrije universiteit te Brussel. Aan dr. van Gestel's dissertatie werden 90 op de 100 punten toegekend.

Bekendmaking.

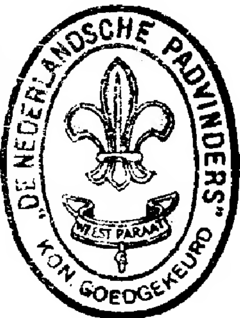
De N. V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao zal **Donderdag, den 2e Augustus 1934** ten haren kantore aanvangen met de openbare verkooping van de gedurende **het jaar 1932** bij haar beleende voorwerpen **No. A. 1883 tot en met No. B. 4305**, waarvan de interesten niet zijn voldaan.

Zoolang er zaken te verkoopen zijn zal er **elke Donderdag (eventueele feestdagen uitgezonderd)**, telkens te **9 uur des voormiddags** een aanvang nemend, verkooping worden gehouden.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen; door alsnog de verschuldigde interesten aan te zuiveren.

Willemstad, den 18 Juni 1934

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD

CURAÇAO.

GROEP I.

GROEP-NIEUWS

van

Maandag 25 Juni tot en met Zondag 1 Juli 1934.

Groepmededeeling: Op Zondag 1 Juli zullen met de daartoe passende ceremonie overgaan naar de Padvinderstroep de welpen: A. van HESTEREN, W. van LEEUWEN.

Hordenieuws: Aangenomen als nieuweling: *VICTOR PINEDA*.

OP 1 JULI ZAL DE BESLISSING VOOR HET GROOTE KAMP BEKEND GEMAAKT WORDEN.

Deze week worden er *geen* PATROUILLE BIJEENKOMSTEN gehouden, in verband met het gehouden week-end op KLEIN SANTA MARTHA

TROEP-AVOND.

Vrijdag 29 Juni om half zeven verzamelen op het Rif.

Verschillende troepspelen en pionierles.

korte seinoefening — excercitie.

Verhaal: HET ONTMASKERD COMPLOT.

MOEDERDAG.

Zondag 1 Juli.

Verzamelen 2 uur op het groepterrein, voorzien van al het opgegevene op troepavond.

GROOT FEESTDINER OM VIJF UUR VOOR MOEDERS DER TROEP.

BELANGRIJK BERICHT.

BELEEFD, DOCH DRINGEND NOODIGEN WIJ ALLE MOEDERS DER TROEP UIT ONS NIET MET HET KLAARGEMAAKTE ETEN TE LATEN ZITTEN, DAAR HET ONS TOCH NIET ZOU SMAKEN, INDIEN GIJ NIET KWAAMT.

DE JONGENS.

grooter zijn.

Dat de menschelijke moeder haar kinderen met ware liefde bemint, dat ze haar kinderen, zich zelf vergetend, gelukkig wil maken - daaraan twijfelt niemand. Er zijn zeker moeders, die onnatuurlijke uitzonderingen zijn. Maar de uitzondering bevestigt ook hier den regel.

En 't kan ook niet anders. Als de gewetenstrouwe leeraar de goede leerling, de oudere zus haar broertje, de brave pleegmoeder haar pleegkind voor altijd goedgezind is, hoeveel te meer ontwikkelt zich dan geheel natuurlijk uit het vroeg en lang en voornamelijk opvoedend zich geven van de moeder aan haar kind, dat streven dat blijvend op 't welzijn van haar kind gericht is. Dit onvrije aan de hen onbekende streven, is dus niet aangeboren, maar wordt langzaam tot een tweede natuur en houdt eerst bij haar dood op.

Bij al deze liefdesuitingen van het onvrije moederlijke streven, hebben we tot nu toe in gedachten, in theorie, de werking van den vrijen wil, uitgeschakeld. 't Zijn dus op zich zelf nog geen verdienstvolle, zedelijke, daden. Dit onvrije streven der moeder wordt door den vrijen wil en door de natuurlijke verbinding met God, geadeld en vormt het plan van den Schepper het natuurlijke en waardevolle fundament voor de hooge moederliefde, van de onzelfzuchtige werking van den vrijen wil voor het welzijn van haar kind. Alleen deze onzelfzuchtige liefde van de moeder voor het welzijn van haar kind is de ware edele moederliefde. Het „gevoelen van de liefde", dat veelvuldig met de eigenlijke moederliefde verward wordt, maar de eigenlijke moederl de niet is - ze alleen vergezelt - komt voort uit de onvrije en blinde natuur, zooals b.v. het vreugdegevoel als ze haar kind ziet, het angstgevoel bij gevaar, het lustgevoel als ze speelt met haar kindje op haar schoot; of 't stamt uit hoogere beweegredenen, en is onzelfzuchtig gericht op het belang van haar kind b. v. het smartgevoel bij zijn eerste leugen, en gevoel van gerustelling bij zijn zalig sterven. De ware moederliefde erkent men: in 't opofferen van haar zelf zonder eigenbelang.

Het onzelfzuchtig zich opofferen der moeder teekent de ware moederliefde en geeft haar recht op de liefde van haar kind. Maar niet elk offer der moeder is helaas onzelfzuchtig alleen voor het belang van haar kind! Helaas is dikwijls te veel voldoening, genot en vermaak voor de moeder zelf, de eigenlijke reden waarom ze offers brengt; hier is van de ware, hooggeschatte moederliefde geen sprake, want deze is onzelfzuchtig alleen op het heil en belang van haar kind gericht.

We kunnen practisch drie gevallen onderscheiden:

1. De moeder weet niet wat ze tot lichamelijk en zedelijk heil van haar kind te doen heeft.

2. Zij weet het en doet het in uitingen die met haar onvrije moedernatuur samenvallen.

3. Wat haar verstand haar zegt te doen, strijdt tegen haar onvrije moedernatuur.

In 't eerste geval, zou men kunnen bidden, „Vader vergeef het haar." Maar 't kind is er de dupe van moederlijke dwaasheid. Niemand weet natuurlijk altijd en in allerlei bijzonderheden wat tot heil van het kind strekt, niemand is alwetend. Maar men treft vele moeders, wier onwetendheid samen gaat met zorgeloosheid. Voor het huwelijk wordt aan alles gedacht, gezorgd, aangeschaft; over kinderopvoeding denkt men niet en komt 't eens ter sprake, dan zegt men „komt tijd, komt raad. Men vergeenoegt zich met de van geslacht tot geslacht voortgezette sleur en als 't dan in een of ander punt der opvoeding misloopt, dan eerst gaat de onverstandige moeder hulp zoeken en jammert haar „Had ik het maar geweten," klaagt niet zich zelf maar de omstandigheden en het toeval aan. Wat al schaden veroorzaakt de onwetenheid der moeder!

In het tweede geval weet de moeder den weg naar het heil van haar kind en wat ze daarvoor doet, valt samen met de daden van haar onvrije moederlijke natuur. Ze doet 't dan vaak zonder nadenken, als van zelf, zooals een mooi voorjaar alles zonnig in bloei zet. Ze weet b. v. den weg naar het heil van het kind als ze haar lieveling met zijn bolle wangetjes, voedt, zijn teere ledematen in een bad sterk maakt, zacht in doeken wikkelt en in de zon met de kleine wandelt en met liedjes in zijn bedje in slaapt zingt, als ze de kleine, spelend bekoort en bevredigt, de dwaze kinderwoordjes verbetert, nieuwsgierige vraagjes beantwoordt of de kleine handjes voor een eerste gebedje samenvoegt. Elke dag brengt nieuw moedergeluk en de offers, die een moeder voor haar kind en tegelijk aan haar gerechtigde, geoorloofde moedervreugden, brengt, die offers, die heel de wereld in bewondering zet, de ontberingen en smarten, ja zelfs 't wagen van haar eigen leven, ze zijn in de oogen der moeder niet zoo wonderbaar, daar haar moedernatuur en en haar wil ze samen brengen

In het derde geval echter, treft men onwaardige moeders, dikwijls degenen die veel ophef van haar moederliefde maken, maar in waarheid haar kind schade doen naar lichaam en ziel, wel niet uit boosheid, maar uit zwakte b.v. een moeder kan haar kindje niet hooren schreien — en voedt het daarom buiten den vastgestelden tijd; ze wil 't kindje blij zien en bederft het tanden en maag met snoeperijen, ze weet, dat 't niet goed is voor de zwakke hersentjes en longen en gaat toch door het te schommelen en op de mond te kussen. Ze lacht om ondeugendheden —, omdat ze nu eenmaal lachen — moet. Ze bedreigt en dreigt en kan nie straffen en verbergt de fouten en ondeugendheden voor den vader. Ze verontschuldigt haar zoon voor zich zelf en voor zijn eigen bestwil, ze verontschuldigt hem zwart op wit om hem straf op school te sparen. Ze laat gevaarlijk gezelschap, een bedenkelijk huwelijk toe — 't kind heeft dan zijn zin en is gelukkig. En zulke vergrijpen aan haar kind, bedekt de wereld met de mantel der „Moederliefde".

Ziet nu eens de Moeder der Machabeën: geen echtgenoot staat haar met raad ter zijde. Zes zonen ziet ze voor zich onder gruwzame folteringen der beulen, sterven. De zevende wil men, dat ze tot geloofsafval zal verleiden. De koning vertrouwt op de kracht der moederlijke natuur. En die natuur laat zich voelen, 't hart krimpt ineen, haar lichaam wil derten beeft: maar haar wil overwint en ze vermaant smeekend haar kind tot trouw aan God. De wáre grootsche moederliefde waakt over het brekende oog van haar laatste kind dat bloedend sterft, als gesterkt door haar sprekende liefde: Blijf trouw aan God, nog een oogenblik en de eeuwige overwinning wacht u

Of wil de ware Moederliefde een nog hooger voorbeeld? Zie dan naar de Moeder van den Verlosser onder het Kruis. Ze staat er heeft siderend met brandende oogen. Ze aanschouwt de onzegbare pijnen naar lichaam en ziel van haar Kind en kan niet helpen, geen smart verminderen, zelfs niet met een enkel arm menschenwoord. Ze ziet het laatste Bloed neervloeien van haar Verlosser, haar Kind, haar enige Zoon. Heel haar moedernatuur weerstreeft en toch geen klacht komt van haar lippen; het Offer moet gebracht, de waarachtige Moederliefde overwint. Ja onder het kruis straalt de ware Moederliefde, die de wiarde der Eeuwigheid boven alles stelt.

Als ge om ware Moederliefde, dierbare zuster — had de Dokter geschreven, — offers brengt, reken niet op de lof der wereld. Deze verheerlijkt alleen de blinde werking der natuur in de moeder. De lichtzinnige wereld kent geen eigenlijke, ware Moederliefde, offers in dien geest gebracht, vindt zij dwaasheid en de voorrang der ziel van het kind een dwaling, zoals zij zooveel in het geloof, in de godsdienst, als liefde voor den vijand, vergevensgezindheid enz. niet begrijpen wil. Maar, twijfel daarom nooit en vertrouw bij 't brengen der offers om wille van uw kind, op den Zegen van Hem die gezegd heeft: Laat de Kinderen tot Mij komen.

Een dubbel loon brengt ware, on zelfzuchtige Moederliefde: zij dwingt u tot opvoeding van U zelf en tot vroomheid. 't Bekende woord: „Een vrome Moeder" bestaat niet zonder reden. En ook geeft u deze moederliefde — die niet zich zelf zoekt maar alleen het lichamelijk en vooral geestelijk welzijn van haar kind — U 't ware Oudergeluk, Moedervrede en een nooit ophoudende wederliefde" — — —

Toen de dokter en zijn zuster weer bij 't bedje van de kleine zaten, zei Mevr. Limbach tot hem:

„Het toekomstbeeld van wat je geschreven hebt, is prachtig, werkelijk, maar ik voel me in mijn hart wat droevig geworden.

„O, dat is zoo erg niet" antwoorde de Dokter. Hoe meer het moeder-zijn, je nu drukt, des te minder later. Ik hoop, dat je van het geschrevene, wat navolgt. Maar nog eene zaak vóór ik wegga: „Vergeet niet dat je elken nieuwen dag met je kinderen slechts eenmaal beleeft, en dat je van elken dag, hoe je dien ook doorbrengt rekenschap moet geven."

Toen stond de dokter op, luisterde nog even naar de ademhaling van de kleine. Mevr. Limbach begeleidde haar broer naar de deur, dan ging ze weer naast het kinderbedje zitten en bleef in gedachten bij de woorden van haar trouwen broer.

Maar ziet, de kleine beweegt zich, de oogjes gaan open en 't mondje wil gaan schreien. Nu komt de moederlijke natuur boven, ze zet al 't gelezene van zich en met de „zachte teederheid der moederliefde" neemt ze haar kindje uit 't bedje....

Wordt voortgezet.